

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **DIRECTIVA 2012/27/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 25 octombrie 2012
privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare
a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE
 (Text cu relevanță pentru SEE)
 (JO L 315, 14.11.2012, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2013/12/UE a Consiliului din 13 mai 2013	L 141	28	28.5.2013
► <u>M2</u>	Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018	L 156	75	19.6.2018
► <u>M3</u>	Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018	L 328	210	21.12.2018
► <u>M4</u>	Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018	L 328	1	21.12.2018
► <u>M5</u>	Regulamentul delegat (UE) 2019/826 al Comisiei din 4 martie 2019	L 137	3	23.5.2019

rectificată prin:

- **C1** Rectificare, JO L 113, 25.4.2013, p. 24 (2012/27/UE)

▼B**DIRECTIVA 2012/27/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI****din 25 octombrie 2012****privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor
2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor
2004/8/CE și 2006/32/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

CAPITOLUL I

**OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE, DEFINIȚII ȘI OBIECTIVE DE
EFICIENȚĂ ENERGETICĂ***Articolul 1***Obiect și domeniu de aplicare****▼M3**

(1) Prezenta directivă stabilește un cadru comun de măsuri pentru promovarea eficienței energetice pe teritoriul Uniunii, cu scopul de a se asigura atingerea obiectivelor principale ale Uniunii privind eficiența energetică de 20 % pentru anul 2020 și a obiectivelor sale principale privind eficiența energetică de cel puțin 32,5 % pentru anul 2030 și de a deschide calea pentru viitoare creșteri ale eficienței energetice după aceste date.

Prezenta directivă stabilește norme menite să elimine obstacolele existente pe piața energiei și să depășească deficiențele pieței care împiedică eficiența în ceea ce privește aprovizionarea și utilizarea energiei și prevede stabilirea de obiective și contribuții naționale indicative în materie de eficiență energetică pentru 2020 și pentru 2030.

Prezenta directivă contribuie la punerea în aplicare a principiului „eficiența energetică înainte de toate”.

▼B

(2) Cerințele prevăzute de prezenta directivă sunt cerințe minime și nu împiedică niciun stat membru să mențină sau să introducă măsuri mai stricte. Astfel de măsuri trebuie să fie compatibile cu dreptul Uniunii. În cazul în care legislația națională prevede măsuri mai stricte, statul membru notifică această legislație Comisiei.

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „energie” înseamnă toate formele de produse energetice, combustibili, energie termică, energie din surse regenerabile, energie electrică sau orice altă formă de energie, astfel cum sunt definite în articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei ⁽¹⁾;
2. „consum de energie primară” înseamnă consumul intern brut, cu excepția utilizărilor neenergetice;

⁽¹⁾ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

▼ B

3. „consumul final de energie” înseamnă toată energia furnizată industriei, transporturilor, gospodăriilor, sectoarelor prestatoare de servicii și agriculturii. Acesta exclude livrările către sectorul de transformare a energiei și către industriile din sectorul energetic;
4. „eficiență energetică” înseamnă raportul dintre rezultatul constând în performanță, servicii, bunuri sau energie și energia folosită în acest scop;
5. „economii de energie” înseamnă o cantitate de energie economisită determinată prin măsurarea și/sau estimarea consumului înainte și după punerea în aplicare a unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, asigurând în același timp normalizarea condițiilor externe care afectează consumul de energie;
6. „îmbunătățirea eficienței energetice” înseamnă o creștere a eficienței energetice ca rezultat al schimbărilor tehnologice, comportamentale și/sau economice;
7. „serviciu energetic” înseamnă beneficiu fizic, utilitate sau bun obținut dintr-o combinație de energie cu o tehnologie sau acțiune eficientă din punct de vedere energetic care poate include activitățile de exploatare, întreținere și control necesare pentru prestarea serviciului, care este furnizat pe baza unui contract și care, în condiții normale, s-a dovedit că duce la o îmbunătățire a eficienței energetice sau economii de energie primară, în condiții verificabile și măsurabile sau estimabile;
8. „organisme publice” înseamnă „autorități contractante” astfel cum sunt definite în Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽¹⁾;
9. „administrație centrală” înseamnă toate departamentele administrative a căror competență acoperă întregul teritoriu al unui stat membru;
10. „suprafață totală utilă” înseamnă suprafața unei clădiri sau a unei părți de clădire unde se utilizează energie pentru a regla climatul interior;
11. „sistem de gestionare a energiei” înseamnă un set de elemente legate între ele sau care interacționează între ele aparținând unui plan care stabilește obiectivul de eficiență energetică și strategia de atingere a acestui obiectiv;
12. „standard european” înseamnă un standard adoptat de Comitetul European de Standardizare, de Comitetul European de Standardizare Electrotehnică sau de Institutul European de Standardizare în Telecomunicații și pus la dispoziția publicului;
13. „standard internațional” înseamnă un standard adoptat de Organizația Internațională de Standardizare și pus la dispoziția publicului;

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

▼B

14. „parte obligată” înseamnă distribuitorul de energie sau furnizorul de energie pentru care sunt obligatorii schemele naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică, prevăzute la articolul 7;
15. „parte mandatată” înseamnă o entitate juridică căreia i-au fost delegate competențe de către administrația publică sau de un alt organism public pentru a dezvolta, gestiona sau exploata un sistem de finanțare în numele administrației publice sau al altui organism public;
16. „parte participantă” înseamnă o întreprindere sau un organism public care s-a angajat să atingă anumite obiective în cadrul unui acord voluntar sau căruia i se aplică un instrument național de politică de reglementare;
17. „autoritate publică de punere în aplicare” înseamnă un organism reglementat de dreptul public, responsabil cu realizarea sau monitorizarea impozitării energiei sau a carbonului, a sistemelor și instrumentelor financiare, a stimulentele fiscale, a standardelor și normelor, a sistemelor de etichetare energetică, a formării și educației;
18. „măsură de politică” înseamnă un instrument de reglementare, financiar, fiscal, voluntar sau de furnizare a informațiilor stabilit în mod oficial și pus în aplicare într-un stat membru pentru a crea un cadru favorabil, o cerință sau un stimulent pentru ca actorii de pe piață să furnizeze și să achiziționeze servicii energetice și să întreprindă alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice;
19. „acțiune individuală” înseamnă o acțiune care duce la îmbunătățiri verificabile și măsurabile sau care pot fi estimate ale eficienței energetice și care este efectuată ca rezultat al unei măsuri de politică;
20. „distribuitor de energie” înseamnă o persoană fizică sau juridică, inclusiv un operator de sistem de distribuție, responsabilă de transportul energiei în vederea livrării acesteia la consumatorii finali sau la stațiile de distribuție care vând energie consumatorilor finali;
21. „operator de sistem de distribuție” înseamnă „operator de distribuție” astfel cum este definit în Directiva 2009/72/CE și, respectiv, în Directiva 2009/73/CE;
22. „furnizor de energie” înseamnă o persoană fizică sau juridică care vinde energie consumatorilor finali;
23. „consumator final” înseamnă o persoană fizică sau juridică care achiziționează energie pentru propriul său consum final;
24. „furnizor de servicii energetice” înseamnă o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice către instalația sau sediul consumatorului final;

▼ B

25. „audit energetic” înseamnă o procedură sistematică al cărei scop este obținerea unor cunoștințe corespunzătoare despre profilul consumului energetic existent al unei clădiri sau al unui grup de clădiri, al unei operațiuni sau instalații industriale sau comerciale sau al unui serviciu privat sau public, identificarea și cuantificarea oportunităților rentabile de economisire a energiei și raportarea rezultatelor;
26. „întreprinderi mici și mijlocii” sau „IMM-uri” înseamnă întreprinderi în sensul celor definite în titlul I din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii⁽¹⁾; categoria microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii este formată din întreprinderi care au sub 250 de angajați și a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 50 milioane EUR și/sau al căror total al bilanțului anual nu depășește 43 milioane EUR;
27. „contract de performanță energetică” înseamnă un acord contractual între beneficiarul și furnizorul unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, verificată și monitorizată pe toată perioada contractului, prin care investițiile (activitatea, aprovizionarea sau serviciile) în măsura respectivă sunt plătite proporțional cu un nivel al îmbunătățirii eficienței energetice convenit prin contract sau cu alte criterii convenite privind performanța energetică, cum ar fi economiile financiare;
28. „sistem de contorizare inteligentă” înseamnă un sistem electronic care poate măsura consumul de energie oferind mai multe informații decât un contor tradițional și care poate transmite și primi date utilizând o anumită formă de comunicații electronice;
29. „operator de sistem de transport” înseamnă „operator de transport și de sistem” astfel cum este definit în Directiva 2009/72/CE și, respectiv, în Directiva 2009/73/CE;
30. „cogenerare” înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice sau mecanice;
31. „cerere justificată din punct de vedere economic” înseamnă cererea care nu depășește necesarul de încălzire sau răcire și care ar putea fi satisfăcută altfel în condițiile pieței, prin alte procese de producere a energiei, în afară de cogenerare;
32. „energie termică utilă” înseamnă energia termică produsă într-un proces de cogenerare, pentru a satisface o cerere de încălzire sau răcire, justificată din punct de vedere economic;
33. „energie electrică produsă prin cogenerare” înseamnă energia electrică produsă într-un proces legat de producerea de energie termică utilă și calculată în conformitate cu metodologia prezentată în anexa I;
34. „cogenerare de înaltă eficiență” înseamnă cogenerarea care îndeplinește criteriile stabilite în anexa II;

⁽¹⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

▼B

35. „eficiență globală” înseamnă suma anuală a producției de energie electrică și mecanică și a producției de energie termică utilă, împărțită la cantitatea de combustibil folosită pentru producerea energiei termice într-un proces de cogenerare și în producția brută de energie electrică și mecanică;
36. „raportul dintre energia electrică și energia termică” înseamnă raportul dintre energia electrică produsă prin cogenerare și energia termică utilă la funcționare exclusiv în regim de cogenerare, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice;
37. „unitate de cogenerare” înseamnă acea unitate care poate funcționa în regim de cogenerare;
38. „unitate de cogenerare de mică putere” înseamnă o unitate de cogenerare cu capacitate instalată mai mică de 1 MW_e;
39. „unitate de microcogenerare” înseamnă o unitate de cogenerare cu o capacitate maximă mai mică de 50 kW_e;
40. „raportul suprafețelor” înseamnă raportul dintre suprafața totală a clădirilor și suprafața terenului într-un anumit teritoriu;
41. „sistem eficient de termoficare și răcire centralizată” înseamnă un sistem de termoficare sau răcire centralizat care utilizează cel puțin 50 % energie din surse regenerabile, 50 % căldură reziduală, 75 % energie termică cogenerată sau 50 % dintr-o combinație de energie și căldură de tipul celor sus-menționate;
42. „încălzire și răcire eficientă” înseamnă o opțiune de încălzire și răcire care, comparativ cu un scenariu de bază care reflectă situația normală, reduce măsurabil consumul de energie primară necesar pentru a furniza o unitate de energie livrată în cadrul unei limite de sistem relevante într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor, după cum a fost evaluat în analiza costuri-beneficii la care se face trimitere în prezenta directivă, ținând seama de energia necesară pentru extracție, conversie, transport și distribuție;
43. „încălzire și răcire individuală eficientă” înseamnă o opțiune privind furnizarea de încălzire și răcire individuală care, comparativ cu termoficarea și răcirea centralizată eficientă, reduce măsurabil consumul de energie primară din surse neregenerabile necesar pentru a furniza o unitate de energie livrată în cadrul unei limite de sistem relevante sau necesită același consum de energie primară din surse neregenerabile, dar la un cost inferior, ținând seama de energia necesară pentru extracție, conversie, transport și distribuție;
44. „reabilitare substanțială” înseamnă reabilitarea ale cărei costuri depășesc 50 % din costurile de investiții pentru o nouă unitate comparabilă;
45. „agregator” înseamnă un furnizor de servicii de cerere de energie care combină încărcări multiple de scurtă durată ale consumatorilor pentru a vinde sau a licita pe piețe de energie organizate.

▼ B*Articolul 3***Obiective de eficiență energetică**

(1) Fiecare stat membru stabilește un obiectiv național indicativ în materie de eficiență energetică, bazat fie pe consumul de energie primară sau consumul final de energie, fie pe economiile de energie primară sau finală, fie pe intensitatea energetică. Statele membre notifică aceste obiective Comisiei în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și cu anexa XIV partea 1. Cu ocazia acestei notificări, statele membre exprimă aceste obiective, de asemenea, ca nivel absolut al consumului de energie primară și al consumului final de energie în 2020 și explică în ce fel și pe baza căror date a fost calculat acest lucru.

În momentul stabilirii acestor obiective, statele membre iau în considerare:

▼ M1

(a) faptul că, în 2020, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 483 Mtep (energie primară) sau maximum 1 086 Mtep (energie finală);

▼ B

- (b) măsurile prevăzute de prezenta directivă;
- (c) măsurile adoptate în vederea realizării obiectivelor naționale privind economiile de energie, adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE; și
- (d) alte măsuri de promovare a eficienței energetice în cadrul statelor membre și la nivelul Uniunii.

Cu ocazia stabilirii acestor obiective, statele membre pot ține seama de asemenea de situația națională care afectează consumul de energie primară, ca de exemplu:

- (a) potențialul rămas de reducere rentabilă a consumului de energie;
- (b) evoluția și prognozele privind PIB;
- (c) schimbările înregistrate în importurile și exporturile de energie;
- (d) dezvoltarea tuturor surselor regenerabile de energie, energia nucleară, captarea și stocarea dioxidului de carbon; și
- (e) acțiunea timpurie.

▼ M1

(2) Până la 30 iunie 2014, Comisia va evalua progresele înregistrate și va stabili dacă Uniunea își poate limita în 2020 consumul de energie la maximum 1 483 Mtep (energie primară) și/sau maximum 1 086 Mtep (energie finală).

▼ B

- (3) Cu ocazia reexaminării menționate la alineatul (2), Comisia:
 - (a) însumează obiectivele naționale indicative în materie de eficiență energetică raportate de statele membre;
 - (b) evaluează dacă suma acestor obiective poate fi considerată un indicator fiabil al îndeplinirii de către Uniune a obiectivului său, ținând seama de evaluarea primului raport anual în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) și de evaluarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică în conformitate cu articolul 24 alineatul (2);

▼ B

- (c) ține seama de analiza complementară decurgând din:
- (i) o evaluare a progresului înregistrat privind consumul de energie, precum și privind acest consum raportat la activitatea economică de la nivelul Uniunii, inclusiv progresele înregistrate în ceea ce privește eficiența furnizării de energie în statele membre ale căror obiective indicative naționale se bazează pe consumul final de energie sau pe economiile de energie finală, inclusiv progresele înregistrate ca urmare a respectării de către aceste state membre a dispozițiilor capitolului III din prezenta directivă;
 - (ii) rezultatele obținute din exercițiile de modelare în ceea ce privește evoluțiile viitoare ale consumului de energie la nivelul Uniunii;

▼ M1

- (d) compară rezultatele de la literele (a)-(c) cu cantitatea de energie care ar trebui consumată pentru a ajunge în 2020 la un consum de energie de maximum 1 483 Mtep (energie primară) și/sau maximum 1 086 Mtep (energie finală).

▼ M3

- (4) Până la 31 octombrie 2022, Comisia evaluează dacă Uniunea și-a atins obiectivele principal privind eficiența energetică pentru 2020.

(5) Fiecare stat membru stabilește contribuții orientative privind eficiența energetică pe plan național pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii pentru 2030 menționate la articolul 1 alineatul (1) din prezenta directivă, în conformitate cu articolele 4 și 6 din Regulamentul (UE) 2018/1999 ⁽¹⁾. Atunci când stabilesc contribuțiile respective, statele membre țin seama de faptul că, în 2030, consumul de energie al Uniunii trebuie să fie de maximum 1 273 Mtep de energie primară și/sau de maximum 956 Mtep de energie finală. Statele membre notifică aceste contribuții Comisiei, în cadrul planurilor lor energetice și climatice naționale integrate, conform articolelor 3 și 7-12 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(6) Comisia evaluează obiectivele principale ale Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030 prevăzute la articolul 1 alineatul (1) în vederea transmiterii, până în 2023, a unei propuneri legislative de revizuire în sens ascendent a respectivelor obiective în cazul unor reduceri substanțiale ale costurilor rezultate în urma evoluțiilor economice sau tehnologice sau dacă este necesar în vederea îndeplinirii angajamentelor internaționale ale Uniunii pentru decarbonizare.

▼ B

CAPITOLUL II

CONSUMUL ENERGETIC EFICIENT

▼ M4

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

*Articolul 5***Rolul de exemplu al clădirilor organismelor publice**

(1) Fără a aduce atingere articolului 7 din Directiva 2010/31/UE, fiecare stat membru se asigură că, începând cu 1 ianuarie 2014, 3 % din suprafața totală a clădirilor încălzite și/sau răcite deținute și ocupate de administrația sa centrală se renovează anual pentru a îndeplini cel puțin cerințele minime în materie de performanță energetică stabilite de statul membru în cauză în temeiul articolului 4 din Directiva 2010/31/UE.

Ponderea de 3 % se calculează la suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 500 m² deținute și ocupate de administrația centrală a statului membru în cauză, care nu îndeplinesc, la data de 1 ianuarie a fiecărui an, cerințele naționale minime privind performanța energetică stabilite în temeiul articolului 4 din Directiva 2010/31/UE. Începând cu 9 iulie 2015, pragul respectiv este coborât la 250 m².

În cazul în care un stat membru solicită ca obligația de a renova anual 3 % din suprafața totală să se extindă la suprafața deținută și ocupată de departamente administrative situate la un nivel inferior administrației centrale, rata de 3 % se calculează la suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 500 m² și, începând cu 9 iulie 2015, de peste 250 m² deținute și ocupate de administrația centrală și de aceste departamente administrative ale statului membru în cauză, care nu îndeplinesc, la data de 1 ianuarie a fiecărui an, cerințele naționale minime privind performanța energetică stabilite în temeiul articolului 4 din Directiva 2010/31/UE.

În momentul punerii în aplicare a măsurilor pentru renovarea completă a clădirilor administrației centrale în conformitate cu primul paragraf, statele membre pot alege să ia în considerare clădirea în ansamblu, inclusiv anvelopa clădirii, echipamentele, funcționarea și întreținerea.

Statele membre solicită includerea clădirilor administrației centrale cu cea mai scăzută performanță energetică printre prioritățile măsurilor de eficiență energetică, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic și eficient din punct de vedere al costurilor.

(2) Statele membre pot hotărî să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatul (1) pentru următoarele categorii de clădiri:

- (a) clădiri protejate oficial ca făcând parte dintr-un sit protejat sau datorită valorii lor arhitecturale sau istorice deosebite, în măsura în care respectarea anumitor cerințe minime de performanță energetică ar modifica în mod inacceptabil caracterul sau aspectul acestora;
- (b) clădiri deținute de forțele armate sau de administrația centrală și care servesc unor obiective de apărare națională, cu excepția spațiilor de locuit individuale sau a clădirilor de birouri ale forțelor armate și ale altor categorii de personal angajat de autoritățile de apărare națională;
- (c) clădiri utilizate ca lăcașuri de cult sau pentru alte activități cu caracter religios.

(3) În cazul în care un stat membru renovează mai mult de 3 % din suprafața totală a clădirilor administrației centrale într-un anumit an, acesta poate contabiliza excedentul în cadrul ratei de renovare anuală a oricăruia dintre cei trei ani anteriori sau următori.

▼B

(4) Statele membre pot contabiliza, în cadrul ratei de renovare anuală a clădirilor administrației centrale, clădirile noi ocupate și deținute pentru a înlocui clădiri specifice ale administrației centrale demolate în oricare din cei doi ani precedenți sau clădiri vândute, demolate ori scoase din uz în oricare din cei doi ani precedenți ca urmare a utilizării mai intensive a altor clădiri.

(5) În sensul alineatului (1), până la 31 decembrie 2013, statele membre stabilesc și pun la dispoziția publicului un inventar al clădirilor administrației centrale încălzite și/sau răcite cu o suprafață totală utilă de peste 500 m² și, până la 9 iulie 2015, de peste 250 m², excluzând clădirile exceptate în temeiul alineatului (2). Inventarul cuprinde următoarele informații:

- (a) suprafața totală în m²; și
- (b) performanța energetică a fiecărei clădiri sau datele energetice relevante.

(6) Fără a aduce atingere articolului 7 din Directiva 2010/31/UE, statele membre pot opta pentru o abordare alternativă alineatelor (1)-(5) din prezentul articol, situație în care statele membre adoptă alte măsuri eficiente din punct de vedere al costurilor, inclusiv renovări aprofundate și măsuri vizând schimbări în comportamentul ocupanților, pentru a obține, până în 2020, o cantitate de economii de energie în clădirile eligibile deținute și ocupate de către administrația lor centrală cel puțin echivalentă cu cea necesară în temeiul alineatului (1), raportată în fiecare an.

În sensul abordării alternative, statele membre pot estima economiile de energie pe care le-ar genera aplicarea alineatelor (1)-(4) prin utilizarea unor valori standard adecvate pentru consumul de energie al clădirilor de referință ale administrației centrale, înainte și după renovare și în conformitate cu estimările suprafeței parcului imobiliar al acestora. Categoriile de clădiri de referință ale administrației centrale sunt reprezentative pentru parcul imobiliar al acesteia.

Statele membre care optează pentru abordarea alternativă notifică Comisiei, până cel târziu la 31 decembrie 2013, măsurile alternative pe care intenționează să le adopte, precum și modul în care vor realiza o îmbunătățire echivalentă a performanței energetice a clădirilor deținute de administrația lor centrală.

(7) Statele membre încurajează organismele publice, inclusiv cele de la nivel regional și local, precum și organismele care se ocupă de locuințele sociale reglementate de dreptul public, acordând atenția cuvenită competențelor și structurii administrative ale acestora:

- (a) să adopte un plan în materie de eficiență energetică, de sine stătător sau ca parte a unui plan mai cuprinzător privind clima sau mediul, care să conțină obiective și acțiuni specifice privind economia de energie și eficiența energetică, în vederea respectării rolului de exemplu al clădirilor administrației centrale prevăzut la alineatele (1), (5) și (6);
- (b) să pună în aplicare un sistem de gestionare a energiei, inclusiv audituri energetice, ca parte din punerea în aplicare a planului lor;

▼B

- (c) să utilizeze, după caz, societăți de servicii energetice și contractarea în materie de performanță energetică pentru a finanța renovările și a implementa planurile de menținere sau de îmbunătățire a eficienței energetice pe termen lung.

*Articolul 6***Achiziții efectuate de organismele publice**

(1) Statele membre se asigură că administrațiile centrale achiziționează doar produse, servicii și clădiri cu performanțe înalte de eficiență energetică, în măsura în care aceasta corespunde cerințelor de eficacitate a costurilor, fezabilitate economică, viabilitate sporită, conformitate tehnică, precum și unui nivel suficient de concurență, astfel cum se menționează în anexa III.

Obligația stabilită la primul paragraf se aplică contractelor de achiziții de produse, servicii și clădiri de către organismele publice, în măsura în care aceste contracte au o valoare egală sau superioară limitelor stabilite la articolul 7 din Directiva 2004/18/CE.

(2) Obligația menționată la alineatul (1) se aplică în cazul contractelor forțelor armate numai în măsura în care aplicarea sa nu generează un conflict cu natura și obiectivul principal ale activităților forțelor armate. Obligația nu se aplică contractelor de furnizare a echipamentului militar definite în Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității ⁽¹⁾.

(3) Statele membre încurajează organismele publice, inclusiv cele de la nivel regional și local, acordând atenția cuvenită competențelor și structurii administrative ale acestora, să urmeze exemplul administrațiilor lor centrale și să achiziționeze doar produse, servicii și clădiri cu performanțe ridicate de eficiență energetică. Statele membre încurajează organismele publice să evalueze posibilitatea încheierii de contracte de performanță energetică pe termen lung care oferă economii de energie pe termen lung atunci când organizează licitații pentru contracte de prestări de servicii cu un conținut energetic semnificativ.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), atunci când achiziționează un pachet de produse reglementat în ansamblu de un act delegat adoptat în temeiul Directivei 2010/30/UE, statele membre pot solicita ca eficiența energetică totală să aibă prioritate asupra eficienței energetice a produselor individuale din pachetul respectiv prin achiziționarea pachetului de produse care respectă criteriul apartenenței la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică.

⁽¹⁾ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

▼ **M3***Articolul 7***Obligația privind economiile de energie**

(1) Statele membre realizează economii cumulate de energie la nivelul utilizării finale cel puțin echivalente cu:

- (a) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2020, de 1,5 % din volumul vânzărilor anuale de energie către clienții finali, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2013. Vânzările de energie, ca volum, utilizate în transport, pot fi excluse parțial sau integral din acest calcul;
- (b) noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2030, de 0,8 % din consumul anual de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019. Prin derogare de la respectiva obligație, Cipru și Malta realizează noi economii în fiecare an, de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2030, echivalente cu 0,24 % din consumul anual de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019.

Statele membre pot lua în calcul economiile de energie care rezultă în urma măsurilor de politică, indiferent dacă au fost introduse până la 31 decembrie 2020 sau după această dată, cu condiția ca măsurile respective să ducă la noi acțiuni individuale care să fie întreprinse după 31 decembrie 2020.

Statele membre continuă să realizeze noi economii anuale, în conformitate cu primul paragraf litera (b), pe perioade de câte zece ani după 2030, cu excepția cazului în care revizuirile efectuate de Comisie până în 2027 și la fiecare 10 ani după aceea concluzionează că nu este necesară îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Uniunii privind energia și clima pentru 2050.

Statele membre decid modul în care eșalonează cantitatea calculată de economii noi pe fiecare dintre perioadele menționate la primul paragraf literele (a) și (b), cu condiția ca economiile obligatorii cumulate totale de energie la nivelul utilizării finale să fi fost realizate până la finalul fiecărei perioade de obligații.

(2) Cu condiția ca statele membre să își fi îndeplinit cel puțin obligația privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), acestea pot calcula cantitatea obligatorie de economii de energie printr-unul sau mai multe dintre următoarele mijloace:

- (a) aplicarea unei rate anuale a economiilor privind vânzările de energie către clienții finali sau privind consumul de energie finală, ca medie pe perioada de trei ani imediat anterioară datei de 1 ianuarie 2019;
- (b) excluderea parțială sau totală din scenariul de referință pentru calcularea energiei utilizate în transporturi;
- (c) utilizarea oricăreia dintre opțiunile prevăzute la alineatul (4).

(3) În cazul în care statele membre utilizează posibilitățile prevăzute la alineatul (2) litera (a), (b) sau (c), acestea stabilesc:

- (a) propria rată anuală a economiilor care va fi aplicată la calcularea economiilor lor cumulate de energie la nivelul utilizării finale și care asigură faptul că cantitatea finală a economiilor lor nete de energie nu este mai scăzută decât cea a economiilor obligatorii în temeiul alineatului (1) primul paragraf litera (b); și

▼ M3

- (b) propriul scenariu de referință pentru calcul, care poate exclude parțial sau total energia utilizată în transporturi.
- (4) Sub rezerva alineatului (5), fiecare stat membru poate:
- (a) să efectueze calculul prevăzut la alineatul (1) primul paragraf litera (a), utilizând valori de 1 % în 2014 și 2015; 1,25 % în 2016 și 2017, și 1,5 % în 2018, 2019 și 2020;
- (b) să excludă din calcul, ca volum, toate sau o parte din vânzările de energie utilizată, referitor la perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a), sau energia finală consumată, referitor la perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), de activitățile industriale enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE;
- (c) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie realizate în sectoarele transformării, distribuției și transportului de energie, inclusiv în infrastructurile eficiente de termoficare și de răcire centralizată, ca urmare a punerii în aplicare a cerințelor prevăzute la articolul 14 alineatul (4), la articolul 14 alineatul (5) litera (b) și la articolul 15 alineatele (1)-(6) și (9). Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile lor de politică preconizate în temeiul prezentei litere pentru perioada 1 ianuarie 2021-31 decembrie 2030, ca parte a planurilor lor energetice și climatice naționale integrate. Impactul respectivelor măsuri se calculează în conformitate cu anexa V și se include în planurile respective;
- (d) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie rezultate din acțiuni specifice recent implementate, începând de la 31 decembrie 2008, care continuă să aibă impact în 2020 în ceea ce privește perioada de obligații prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și după 2020 în ceea ce privește perioada prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b), și care pot fi măsurate și verificate;
- (e) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie economiile de energie care rezultă din adoptarea unor măsuri de politică, cu condiția să se poată demonstra că măsurile respective au ca rezultat acțiuni individuale derulate în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2020;
- (f) să excludă din calculul cantității obligatorii de economii de energie 30 % din cantitatea verificabilă de energie produsă pe sau în clădiri pentru uz propriu ca urmare a măsurilor de politică vizând promovarea instalării de noi tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile;
- (g) să includă în calculul cantității obligatorii de economii de energie, economiile de energie care depășesc economiile obligatorii de energie pentru perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020, cu condiția ca economiile respective să rezulte din acțiuni individuale derulate în temeiul măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b, notificate de către statele membre în cadrul planurilor lor de acțiune naționale privind eficiența energetică și raportate în rapoartele lor intermediare în conformitate cu articolul 24.

▼ M3

(5) Statele membre aplică și calculează efectul opțiunilor selectate în temeiul alineatului (4) pentru perioadele menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) separat:

- (a) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a), statele membre pot utiliza alineatul (4) literele (a)-(d). Toate opțiunile selectate în temeiul alineatului (4), cumulate, reprezintă maximum 25 % din cantitatea de economii de energie prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (a);
- (b) pentru calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada de obligații menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (b), statele membre pot utiliza alineatul (4) literele (b)-(g), cu condiția ca acțiunile individuale menționate la alineatului (4) litera (d) să continue să aibă un impact verificabil și măsurabil după 31 decembrie 2020. Toate opțiunile selectate în temeiul alineatului (4), cumulate, nu vor conduce la o reducere cu mai mult de 35 % a cantității de economii de energie calculată în conformitate cu alineatele (2) și (3).

Indiferent dacă statele membre exclud parțial sau total energia utilizată în transporturi din scenariul lor de referință pentru calcul sau utilizează oricare dintre opțiunile enumerate la alineatul (4), acestea se asigură că cantitatea netă calculată de noi economii care trebuie obținută în consumul de energie finală în perioada de obligații cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 nu este mai scăzută decât cantitatea care rezultă din aplicarea ratei anuale a economiilor prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b).

(6) Statele membre descriu în planurile lor energetice și climatice naționale integrate, în conformitate cu anexa III la Regulamentul (UE) 2018/1999, calculul cantității de economii de energie care trebuie obținută în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030 prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul articol și explică, dacă este pertinent, cum au fost instituite rata anuală a economiilor și scenariul de referință pentru calcul, precum și cum și în ce măsură au fost aplicate opțiunile menționate la alineatul (4) din prezentul articol.

(7) Economii de energie realizate după 31 decembrie 2020 nu se includ în calculul cantității obligatorii de economii de energie pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

(8) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre care permit părților obligate să folosească opțiunile menționate la articolul 7a alineatul (6) litera (b) pot, în sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a) din prezentul articol, să ia în calcul economiile de energie obținute în oricare an după 2010 și anterior perioadei de obligații prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (a) din prezentul articol ca și când respectivele economii de energie ar fi fost obținute după 31 decembrie 2013 și înainte de 1 ianuarie 2021, cu condiția să se aplice cumulativ următoarele circumstanțe:

- (a) schema de obligații în materie de eficiență economică a fost în vigoare în orice moment în perioada cuprinsă între 31 decembrie 2009 și 31 decembrie 2014 și a fost inclusă în primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică al statului membru, transmis în temeiul articolului 24;

▼ **M3**

- (b) economiile au fost realizate în cadrul schemei de obligații;
- (c) economiile sunt calculate în conformitate cu anexa V;
- (d) anii pentru care sunt luate în calcul economiile ca fiind obținute au fost raportați în cadrul Planurilor de acțiune naționale privind eficiența energetică în conformitate cu articolul 24 alineatul (2).

(9) Statele membre se asigură că economiile rezultate în urma măsurilor de politică menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6) sunt calculate în conformitate cu anexa V.

(10) Statele membre obțin cantitatea obligatorie de economii de energie în temeiul alineatului (1) din prezentul articol fie prin stabilirea unei scheme de obligații în materie de eficiență energetică, menționată la articolul 7a, fie prin adoptarea măsurilor de politică alternative menționate la articolul 7b. Statele membre pot realiza o combinație între o schemă de obligații în materie de eficiență energetică și măsuri de politică alternative.

(11) La elaborarea măsurilor de politică pentru a își îndeplini obligațiile privind economiile de energie, statele membre țin seama de necesitatea de a atenua sărăcia energetică în conformitate cu criteriile stabilite de ele și ținând cont de practicile disponibile în domeniu, impunând ca, în măsura necesară, o parte din măsurile vizând eficiența energetică din cadrul schemelor de obligații în materie de eficiență energetică naționale ale acestora, din măsurile de politică alternative sau din programele sau măsurile finanțate în cadrul Fondului național pentru eficiență energetică să fie puse în aplicare în mod prioritar în rândul gospodăriilor vulnerabile, inclusiv cele aflate în situație de sărăcie energetică, și, după caz în rândul locuințelor sociale.

Statele membre includ informații cu privire la rezultatele măsurilor de atenuare a sărăciei energetice în contextul prezentei directive în rapoartele energetice și climatice naționale intermediare integrate, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999.

(12) Statele membre demonstrează că, în situația în care există o suprapunere a impactului măsurilor de politică sau a impactului acțiunilor individuale, nu se face o contabilizare dublă a economiilor de energie.

Articolul 7a

Scheme de obligații în materie de eficiență energetică

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza cantitatea de economii obligatorie conform articolului 7 alineatul (1) printr-o schemă de obligații în materie de eficiență energetică, acestea se asigură că părțile obligate menționate ca atare la alineatul (2) din prezentul articol care activează pe teritoriul fiecărui stat membru îndeplinesc, fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (4) și (5), cerința privind economiile cumulate de energie la nivelul utilizării finale stabilită la articolul 7 alineatul (1).

Dacă este cazul, statele membre pot decide ca părțile obligate să realizeze respectivele economii, în totalitate sau parțial, sub forma unei contribuții la Fondul național pentru eficiență energetică, în conformitate cu articolul 20 alineatul (6).

▼ M3

(2) Statele membre desemnează, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, părțile obligate din rândul distribuitorilor de energie, al societăților de vânzare cu amănuntul a energiei și al distribuitorilor de combustibil utilizat în transporturi sau al comercianților care vând cu amănuntul combustibil utilizat în transporturi, care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor. Cantitatea de economii de energie necesară pentru îndeplinirea obligației se realizează de părțile obligate din rândul clienților finali, desemnate de statul membru, în mod independent de calculul realizat în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau, dacă statele membre decid astfel, prin intermediul economiilor certificate provenind de la alte părți, conform descrierii de la alineatul (5) litera (a) din prezentul articol.

(3) Atunci când societățile de vânzare cu amănuntul a energiei sunt desemnate ca părți obligate în temeiul alineatului (2), statele membre se asigură că, la îndeplinirea obligației care le revine, respectivele societăți de vânzare cu amănuntul a energiei nu creează bariere care împiedică consumatorii să treacă de la un furnizor la altul.

(4) Statele membre exprimă cantitatea obligatorie de economii de energie care revine fiecărei părți obligate în termeni de consum de energie finală sau primară al acestora. Metoda selectată pentru exprimarea cantității obligatorii de economii de energie este utilizată, de asemenea, la calcularea economiilor declarate de părțile obligate. Se aplică factorii de conversie stabiliți în anexa IV.

(5) Statele membre instituie sisteme de măsurare, de control și de verificare prin care se efectuează o verificare documentată în scris a cel puțin unei părți semnificative și a unui eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice instituite de către părțile obligate. Măsurarea, controlul și verificarea în cauză se realizează în mod independent față de părțile obligate.

(6) În cadrul schemei de obligații în materie de eficiență energetică, statele membre pot realiza una sau mai multe dintre următoarele:

(a) pot permite părților obligate să ia în calcul, pentru îndeplinirea obligației lor, economiile certificate de energie realizate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe, inclusiv în cazul în care părțile obligate promovează, prin intermediul altor organisme acreditate de stat sau prin intermediul autorităților publice, măsuri care pot implica parteneriate formale și care pot fi combinate cu alte surse de finanțare. Atunci când permit acest lucru, statele membre se asigură că certificarea economiilor de energie urmează un proces de aprobare instituit în statele membre care este clar, transparent și deschis tuturor participanților de pe piață, și care vizează reducerea la minimum a costurilor de certificare;

(b) pot permite părților obligate să ia în calcul economiile obținute într-un anumit an ca și când acestea ar fi fost obținute în oricare dintre cei patru ani anteriori sau în oricare dintre următorii trei ani, atât timp cât nu se depășește sfârșitul perioadelor de obligații stabilite la articolul 7 alineatul (1).

Statele membre evaluează și, după caz, iau măsuri pentru a reduce la minimum impactul costurilor directe și indirecte ale schemelor privind obligația de economisire a energiei asupra competitivității industriilor energointensive expuse concurenței internaționale.

▼M3

(7) Statele membre publică anual economiile de energie realizate de fiecare parte obligată sau de fiecare subcategorie de părți obligate, precum și economiile totale realizate în cadrul schemei.

*Articolul 7b***Măsuri de politică alternativă**

(1) În cazul în care statele membre decid să își îndeplinească obligațiile de a realiza economiile obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) prin măsuri de politică alternativă, ele se asigură, fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (4) și (5), că economiile de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) sunt realizate în rândul clienților finali.

(2) Pentru toate măsurile în afara celor referitoare la impozitare, statele membre instituie sisteme de măsurare, de control și de verificare prin care se efectuează o verificare documentată în scris a cel puțin unei părți semnificative și a unui eșantion reprezentativ din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice puse în practică de către părțile participante sau mandatate. Măsurarea, controlul și verificarea se realizează în mod independent față de părțile participante sau mandatate.

▼B*Articolul 8***Audituri energetice și sisteme de gestionare a energiei**

(1) Statele membre promovează, pentru toți consumatorii finali, disponibilitatea auditurilor energetice de înaltă calitate, rentabile și:

- (a) efectuate într-o manieră independentă de către experți calificați și/sau acreditați, în conformitate cu criteriile de calificare; sau
- (b) puse în aplicare și supravegheate de către autorități independente în temeiul legislației naționale.

Auditurile energetice menționate la primul paragraf pot fi efectuate de experți interni sau auditori energetici, cu condiția ca statul membru în cauză să fi implementat un sistem care să asigure și să verifice calitatea acestora, care să includă, după caz, o selecție anuală aleatorie a cel puțin unui procent semnificativ din punct de vedere statistic din toate auditurile energetice pe care aceștia le efectuează.

Pentru a garanta calitatea ridicată a auditurilor energetice și a sistemelor de gestionare a energiei, statele membre stabilesc criterii minime transparente și nediscriminatorii pentru auditurile energetice bazate pe anexa VI.

Auditurile energetice nu cuprind clauze care să împiedice transferul rezultatelor auditului către orice furnizor calificat/acreditat de servicii energetice, cu condiția să nu existe obiecții din partea clientului.

(2) Statele membre dezvoltă programe pentru a încuraja IMM-urile să se supună auditurilor energetice, precum și punerea ulterioară în aplicare a recomandărilor acestor audituri.

▼B

Pe baza unor criterii transparente și nediscriminatorii și fără a aduce atingere legislației Uniunii privind ajutorul de stat, statele membre pot să instituie scheme de sprijin pentru IMM-uri, inclusiv în cazul în care au încheiat acorduri voluntare, pentru a acoperi costurile unui audit energetic și ale punerii în aplicare a unor recomandări extrem de rentabile formulate în urma auditurilor energetice, în cazul în care măsurile propuse sunt puse în aplicare.

Statele membre aduc în atenția IMM-urilor, inclusiv prin intermediul organizațiilor reprezentative intermediare ale acestora, exemple concrete privind modul în care sistemele de gestionare a energiei le pot îmbunătăți activitatea. Comisia acordă asistență statelor membre, sprijinind schimburile de bune practici în domeniu.

(3) Statele membre dezvoltă, de asemenea, programe de sensibilizare în rândul gospodăriilor în privința beneficiilor unor astfel de audituri, prin intermediul serviciilor de consiliere adecvate.

Statele membre încurajează programele de formare pentru calificarea auditorilor energetici, vizând asigurarea unui număr suficient de experți disponibili.

(4) Statele membre se asigură că întreprinderile care nu sunt IMM-uri fac obiectul unui audit energetic efectuat într-o manieră independentă și eficientă din punct de vedere al costurilor de către experți calificați și/sau acreditați sau efectuat și supravegheat de autorități independente în temeiul legislației naționale până la 5 decembrie 2015 și cel puțin la fiecare patru ani de la data ultimului audit energetic.

(5) Se consideră că auditurile energetice îndeplinesc cerințele de la alineatul (4) în cazul în care sunt efectuate în mod independent, pe baza unor criterii minime bazate pe anexa VI, și sunt puse în aplicare în temeiul acordurilor voluntare încheiate între anumite organizații ale părților interesate și un organism numit și supravegheat de către statul membru în cauză, sau de către alte organisme cărora autoritățile competente le-au delegat responsabilitatea în acest sens, sau de către Comisie.

Accesul participanților de pe piață care oferă servicii energetice se bazează pe criterii transparente și nediscriminatorii.

(6) Întreprinderile care nu sunt IMM-uri și care pun în aplicare un sistem de gestionare a energiei sau a mediului, certificat de către un organism independent în conformitate cu standardele europene sau internaționale relevante, sunt scutite de la cerințele prevăzute la alineatul (4), cu condiția ca statele membre să asigure faptul că sistemul de gestionare în cauză include un audit energetic pe baza criteriilor minime bazate pe anexa VI.

(7) Auditurile energetice pot fi de sine stătătoare sau pot face parte dintr-un audit de mediu mai vast. Statele membre pot solicita ca auditul energetic să includă o evaluare a fezabilității tehnice și economice a racordării la o rețea de termoficare sau de răcire centralizată existentă sau preconizată.

Fără a aduce atingere legislației Uniunii privind ajutorul de stat, statele membre pot pune în aplicare sisteme de stimulare și de sprijin pentru punerea în aplicare a recomandărilor rezultate în urma auditurilor energetice și a altor măsuri similare.

▼B*Articolul 9***▼M3****Contorizarea gazelor naturale și a energiei electrice**

(1) Statele membre garantează că, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, rezonabil din punct de vedere financiar și proporțional în raport cu economiile de energie potențiale, clienții finali de energie electrică și gaze naturale sunt dotați cu contoare individuale la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul real de energie al acestora și care furnizează informații despre timpul efectiv de utilizare.

▼B

Astfel de contoare individuale la prețuri competitive se pun totdeauna la dispoziție în cazul în care:

- (a) se înlocuiește un contor existent, cu excepția situației în care acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic sau nu este rentabil în raport cu economiile potențiale estimate pe termen lung;
- (b) se face o nouă conexiune într-o clădire nouă sau atunci când o clădire este supusă unor renovări majore, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2010/31/UE.

(2) În cazul și în măsura în care statele membre implementează sisteme de contorizare inteligentă și introduc contoarele inteligente de gaze naturale și/sau de energie electrică în conformitate cu Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE:

- (a) acestea se asigură că sistemele de contorizare furnizează consumatorilor finali informații privind perioada de utilizare reală și că obiectivele privind eficiența energetică și beneficiile pentru consumatorii finali sunt luate în considerare pe deplin în momentul stabilirii funcționalităților minime ale contoarelor și a obligațiilor impuse participanților de pe piață;
- (b) acestea asigură securitatea contoarelor inteligente și comunicarea datelor, precum și dreptul la viață privată al consumatorilor finali, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii privind protecția datelor și a vieții private;
- (c) în ceea ce privește energia electrică și la cererea consumatorului final, acestea solicită operatorilor contoarelor să se asigure că respectivul contor sau respectivele contoare pot măsura energia electrică exportată către rețea de la sediul consumatorului final;
- (d) acestea se asigură că, la cererea consumatorilor finali, datele înregistrate de contoare privind producția sau consumul de energie electrică al acestora sunt puse la dispoziția lor sau a unei părți terțe care acționează în numele consumatorilor finali, într-un format ușor de înțeles pe care îl pot utiliza pentru a compara diferite oferte în condiții identice;
- (e) acestea stabilesc obligația de informare și asistență corespunzătoare a consumatorilor la momentul instalării, în special cu privire la întregul potențial al contoarelor inteligente în ceea ce privește gestionarea contorizării și monitorizarea consumului de energie.

▼M3

▼ **M3***Articolul 9a***Contorizarea încălzirii, a răcirii și a apei calde menajere**

(1) Statele membre se asigură că clienții finali de încălzire centralizată, răcire centralizată și apă caldă menajeră sunt dotați cu contoare la prețuri competitive, care reflectă cu acuratețe consumul lor real de energie.

(2) În cazul în care încălzirea, răcirea sau apa caldă menajeră pentru o clădire sunt furnizate de la o sursă centrală care deservește mai multe clădiri sau de la un sistem de încălzire centralizată ori de la un sistem de răcire centralizată, se instalează un contor la schimbătorul de căldură sau la punctul de livrare.

*Articolul 9b***Subcontorizarea și repartizarea costurilor pentru încălzire, pentru răcire și pentru apa caldă menajeră**

(1) În clădirile cu mai multe apartamente și în clădirile mixte dotate cu o sursă centrală de încălzire sau de răcire sau alimentate de sisteme de încălzire sau de răcire centralizată, se instalează contoare individuale pentru a măsura consumul de încălzire, de răcire sau de apă caldă menajeră pentru fiecare unitate a clădirii, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și rentabil, în sensul că este proporționat în raport cu posibilele economii de energie.

În cazul în care utilizarea de contoare individuale nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau nu este rentabilă pentru contorizarea consumului în fiecare unitate a clădirii, se utilizează repartitoare individuale de costuri pentru energia termică pentru a măsura consumul de energie termică la fiecare corp de încălzire, cu excepția cazului în care statul membru în cauză demonstrează că instalarea unor astfel de repartitoare de costuri nu ar fi rentabilă. În aceste cazuri, pot fi avute în vedere metode alternative rentabile pentru măsurarea consumului de energie termică. Criteriile generale, metodologia și/sau procedurile pentru a determina lipsa de fezabilitate tehnică și nerentabilitatea sunt stabilite în mod clar și publicate de fiecare stat membru.

(2) În clădirile noi cu mai multe apartamente și în părțile rezidențiale ale clădirilor mixte noi, care sunt dotate cu o sursă centrală de încălzire pentru apa caldă menajeră ori sunt aprovizionate de la rețele de termoficare, sunt prevăzute contoare individuale pentru apa caldă menajeră, în pofida dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf.

(3) În cazul în care clădirile cu mai multe apartamente sau clădirile mixte sunt alimentate de la rețele de termoficare sau de răcire centralizată sau în cazul în care prevalează sistemele comune proprii de încălzire sau de răcire pentru astfel de clădiri, statele membre se asigură că sunt instituite norme naționale transparente și disponibile publicului privind repartizarea costurilor pentru consumul de încălzire, de răcire și de apă caldă menajeră în aceste clădiri, pentru a asigura transparența și acuratețea contabilizării consumului individual. După caz, astfel de norme includ orientări privind modalitatea de repartizare a costurilor pentru energie utilizată după cum urmează:

(a) apă caldă menajeră;

▼ M3

- (b) energie termică distribuită de instalația clădirii și în scopul încălzirii spațiilor comune, în cazul în care casa scârilor și coridoarele sunt echipate cu corpuri de încălzire;
- (c) în scopul încălzirii sau răcirii apartamentelor.

*Articolul 9c***Cerințele privind citirea la distanță**

- (1) În sensul articolelor 9a și 9b, contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică instalate după 25 octombrie 2020 sunt dispozitive care pot fi citite de la distanță. Condițiile de fezabilitate tehnică și de rentabilitate prevăzute la articolul 9b alineatul (1) se aplică în continuare.
- (2) Contoarele și repartitoarele de costuri pentru energia termică care nu pot fi citite de la distanță dar care au fost deja instalate” se transformă astfel încât să poată fi citite de la distanță sau se înlocuiesc cu dispozitive care pot fi citite de la distanță până la 1 ianuarie 2027, cu excepția cazurilor în care statul membru în cauză demonstrează că acest lucru nu este rentabil.

▼ B*Articolul 10***▼ M3****Informațiile privind facturarea pentru consumul de gaze și de energie electrică**

- (1) În cazul în care clienții finali nu dispun de contoarele inteligente menționate în Directiva 2009/72/CE și în Directiva 2009/73/CE, statele membre se asigură, până la 31 decembrie 2014, că informațiile privind facturarea sunt fiabile, exacte și au la bază consumul real, în conformitate cu anexa VII punctul 1.1, de gaze și de energie electrică, atunci când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și justificat din punct de vedere economic.

▼ B

Această obligație poate fi îndeplinită printr-un sistem de autocitire periodică de către consumatorii finali în cadrul căruia aceștia comunică citirile propriului contor furnizorului de energie. Numai în cazul în care consumatorul final nu a transmis o citire a contorului pentru o perioadă stabilită de facturare, factura se bazează pe o estimare a consumului sau pe o sumă forfetară.

- (2) Contoarele instalate în conformitate cu Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE permit furnizarea de informații exacte privind facturarea, bazate pe consumul real. Statele membre asigură consumatorilor finali posibilitatea de a accesa cu ușurință informații suplimentare referitoare la consumul anterior care permit o autoverificare detaliată.

Informațiile suplimentare privind consumul anterior includ:

- (a) date cumulative pentru cel puțin ultimii trei ani sau pentru perioada scursă de la începutul contractului de furnizare, dacă aceasta din urmă este mai mică. Datele corespund intervalelor pentru care au fost elaborate informații privind facturarea frecventă; și

▼B

- (b) date detaliate în funcție de perioada de utilizare pentru fiecare zi, săptămână, lună și an. Aceste date se pun la dispoziția consumatorului final prin intermediul internetului sau al interfeței destinate contoarelor, pentru perioada de cel puțin 24 de luni anterioare sau pentru perioada scursă de la începutul contractului de furnizare, dacă aceasta din urmă este mai mică.
- (3) Indiferent dacă au fost instalate sau nu contoare inteligente, statele membre:
- (a) solicită ca, la cererea consumatorului final, informațiile privind facturile la energie și consumul anterior al consumatorilor finali să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de către consumatorul final, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;
- (b) se asigură că consumatorilor finali li se oferă opțiunea de a primi pe cale electronică facturi și informații privind facturarea, precum și că consumatorii primesc, la cerere, o explicație clară și ușor de înțeles a modului de stabilire a facturii, în special în cazul în care facturile nu sunt bazate pe consumul real;
- (c) se asigură că, împreună cu factura, sunt puse la dispoziție informații adecvate pentru a oferi consumatorilor finali o perspectivă cuprinzătoare asupra costurilor actuale ale energiei, în conformitate cu anexa VII;
- (d) pot prevedea că, la cererea consumatorului final, informațiile cuprinse în respectivele facturi nu sunt considerate ca fiind o solicitare de plată. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că furnizorii de surse de energie oferă modalități flexibile pentru plățile propriu-zise;
- (e) solicită ca informațiile și estimările costurilor energiei să fie puse la dispoziția consumatorilor la cerere, în timp util și într-un format ușor de înțeles, care să le permită acestora să compare diferite oferte în condiții identice.

▼M3*Articolul 10a***Informații privind facturarea și consumul pentru încălzire, răcire și pentru apa caldă menajeră**

(1) Acolo unde sunt instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică, statele membre se asigură că informațiile privind facturarea și consumul sunt fiabile, exacte și au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică, în conformitate cu punctele 1 și 2 din anexa VIIa pentru toți utilizatorii finali, și anume, pentru persoanele fizice sau juridice care achiziționează încălzire, răcire sau apă caldă menajeră pentru propria lor utilizare finală, sau persoanele fizice sau juridice care ocupă o clădire individuală sau o unitate în cadrul unei clădiri cu mai multe apartamente sau al unei clădiri mixte aprovizionate cu încălzire, răcire sau apă caldă menajeră de la o sursă centrală și care nu au un contract direct sau individual cu furnizorul de energie.

În cazul în care un stat membru dispune în acest sens, obligația respectivă poate, mai puțin în ceea ce privește consumul subcontorizat bazat pe repartitoare de costuri pentru energia termică conform articolului 9b, să fie îndeplinită printr-un sistem de autocitire periodică de către clientul final sau utilizatorul final, prin care acesta își citește contorul și transmite indexul. Factura se bazează pe o estimare a consumului sau pe o sumă forfetară numai în cazul în care consumatorul final sau utilizatorul final nu a transmis indexul contorului pentru o perioadă de facturare dată.

▼ **M3**

- (2) Statele membre:
- (a) impun ca, dacă sunt disponibile informații privind facturile la energie și consumul anterior sau indexuri ale repartitoarelor de costuri pentru energia termică ale utilizatorilor finali, acestea să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice desemnat de utilizatorul final, la cererea acestuia;
 - (b) se asigură că li se oferă clienților finali opțiunea de a primi pe cale electronică facturile și informațiile privind facturarea;
 - (c) se asigură că tuturor utilizatorilor finali li se furnizează, odată cu factura, informații clare și ușor de înțeles, în conformitate cu punctul 3 din anexa VIIa; și
 - (d) promovează securitatea cibernetică și asigură protecția vieții private și a datelor utilizatorilor finali, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii.

Statele membre pot să prevadă ca, la cererea clientului final, furnizarea informațiilor privind facturarea să nu fie considerată a reprezenta o solicitare de plată. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că se oferă modalități flexibile pentru plățile propriu-zise.

- (3) Statele membre decid cine este responsabil pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alineatele (1) și (2) către utilizatorii finali care nu au un contract direct sau individual cu un furnizor de energie.

*Articolul 11***Costurile de acces la informațiile privind contorizarea și facturarea pentru consumul de gaze și de energie electrică**

Statele membre se asigură că clienții finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că aceștia au un acces adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.

*Articolul 11a***Costurile de acces la informațiile privind contorizarea, facturarea și consumul pentru energie termică, răcire și apa caldă menajeră**

- (1) Statele membre se asigură că utilizatorii finali primesc, în mod gratuit, toate facturile și toate informațiile privind facturarea pentru consumul de energie, precum și că utilizatorii finali au acces în mod adecvat și gratuit la datele privind propriul consum.

(2) În pofida dispozițiilor de la alineatul (1) din prezentul articol, repartizarea costurilor aferente informațiilor privind facturarea pentru consumul individual de încălzire, răcire și apă caldă menajeră în clădirile cu mai multe apartamente și clădirile mixte, în conformitate cu articolul 9b, se efectuează fără scop lucrativ. Costurile care rezultă din atribuirea acestei sarcini unei terțe părți, precum un furnizor de servicii sau furnizorul local de energie, și care acoperă contorizarea, alocarea și contabilizarea consumului individual real în astfel de clădiri, pot fi transferate utilizatorilor finali, în măsura în care aceste costuri sunt rezonabile.

▼ M3

(3) Pentru a asigura costuri rezonabile pentru serviciile de subcontorizare, după cum se menționează la alineatul (2), statele membre pot stimula concurența în respectul sector al serviciilor luând măsuri adecvate, cum ar fi recomandarea sau promovarea în alt mod a recurgerii la licitații sau a utilizării de aparate și sisteme interoperabile care să faciliteze trecerea de la un furnizor de servicii la altul.

▼ B*Articolul 12***Programul de informare și de capacitate a consumatorilor**

(1) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a promova și a facilita o utilizare eficientă a energiei de către micii consumatori de energie, inclusiv de către consumatorii interni. Aceste măsuri pot face parte dintr-o strategie națională.

(2) În sensul alineatului (1), aceste măsuri includ unul sau mai multe dintre elementele enumerate la litera (a) sau (b):

(a) o serie de instrumente și politici de promovare a schimbării comportamentale, care pot include:

(i) stimulente financiare;

(ii) acces la finanțe, împrumuturi nerambursabile sau subvenții;

(iii) furnizarea de informații;

(iv) proiecte exemplare;

(v) activități la locul de muncă;

(b) căi și mijloace de implicare a consumatorilor și a organizațiilor de consumatori în timpul posibilei instalări a contoarelor inteligente prin comunicarea următoarelor elemente:

(i) schimbările eficiente din punct de vedere energetic și ușor de realizat cu privire la utilizarea energiei;

(ii) informații cu privire la măsurile de eficiență energetică.

*Articolul 13***Sancțiuni**

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare a dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu articolele 7-11 și cu articolul 18 alineatul (3) și iau măsurile necesare pentru a asigura aplicarea dispozițiilor respective. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 5 iunie 2014 și îi notifică fără întârziere orice modificare ulterioară care le afectează.

CAPITOLUL III

EFICIENȚA APROVIZIONĂRII CU ENERGIE

*Articolul 14***Promovarea eficienței energetice în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire**

(1) Până la 31 decembrie 2015, statele membre realizează și notifică Comisiei o evaluare cuprinzătoare a potențialului de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență și a termoficării și răcirii centralizate eficiente, care să conțină informațiile prevăzute în anexa VIII. Dacă au efectuat deja o evaluare echivalentă, statele membre o notifică Comisiei.

Evaluarea cuprinzătoare ține pe deplin seama de analiza potențialelor naționale de cogenerare de înaltă eficiență realizată în conformitate cu Directiva 2004/8/CE.

La cererea Comisiei, evaluarea se actualizează și este notificată Comisiei la fiecare cinci ani sau. Comisia înaintează orice astfel de cerere cu cel puțin un an înainte de expirarea termenului.

(2) Statele membre adoptă politici care încurajează acordarea atenției cuvenite, la nivel local și regional, potențialului utilizării sistemelor eficiente de încălzire și răcire, în special a celor care folosesc cogenerarea de înaltă eficiență. Se ține seama de potențialul de dezvoltare al unor piețe locale și regionale ale energiei termice.

(3) Pentru a realiza evaluarea menționată la alineatul (1), statele membre efectuează o analiză costuri-beneficii la nivelul întregului lor teritoriu, pe baza condițiilor climatice, a fezabilității economice și a nivelului de dotare tehnică, în conformitate cu anexa IX partea 1. Analiza costuri-beneficii este capabilă să faciliteze identificarea soluțiilor celor mai eficiente din punct de vedere al costurilor și al resurselor, în vederea satisfacerii cerințelor de încălzire și răcire. Această analiză costuri-beneficii poate face parte dintr-o evaluare de mediu în conformitate cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽¹⁾.

(4) În cazul în care evaluarea menționată la alineatul (1) și analiza menționată la alineatul (3) identifică un potențial pentru aplicarea cogenerării de înaltă eficiență și/sau a termoficării și răcirii centralizate eficiente, ale cărui beneficii depășesc costurile, statele membre iau măsurile adecvate în vederea dezvoltării unei infrastructuri de termoficare și răcire centralizată eficientă și/sau în vederea favorizării dezvoltării cogenerării de înaltă eficiență și a utilizării sistemelor de încălzire și răcire cu căldură reziduală și surse regenerabile de energie, în conformitate cu alineatele (1), (5) și (7).

În cazul în care evaluarea menționată la alineatul (1) și analiza menționată la alineatul (3) nu identifică un potențial ale cărui beneficii depășesc costurile, inclusiv costurile administrative de realizare a analizei costuri-beneficii menționate la alineatul (5), statul membru vizat poate scuti instalațiile de la aplicarea cerințelor prevăzute în respectivul alineat.

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

▼B

(5) Statele membre se asigură că se realizează o analiză costuri-beneficii în conformitate cu anexa IX partea 2 atunci când, după 5 iunie 2014:

- (a) se planifică o nouă instalație termoelectrică cu o putere termică totală mai mare de 20 MW, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor legate de exploatarea instalației ca instalație de cogenerare de înaltă eficiență;
- (b) se reabilitează substanțial o instalație termoelectrică existentă cu o putere termică totală mai mare de 20 MW, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor conversiei acesteia într-o instalație de cogenerare de înaltă eficiență;
- (c) se planifică sau se reabilitează substanțial o instalație industrială cu o putere termică totală mai mare de 20 MW care produc căldură reziduală la un nivel de temperatură utilă, în vederea evaluării costului și beneficiilor de utilizare a căldurii reziduale pentru a acoperi o cerere justificată din punct de vedere economic, inclusiv prin cogenerare, și de conectare a respectivei instalații la o rețea de termoficare și răcire centralizată;
- (d) se planifică fie o nouă rețea de termoficare și răcire centralizată, fie o nouă instalație de producere a energiei cu o putere termică totală mai mare de 20 MW în cadrul unei rețele existente de termoficare sau răcire centralizată, fie reabilitarea substanțială a unei astfel de instalații existente, în vederea evaluării costurilor și beneficiilor utilizării căldurii reziduale din instalațiile industriale din apropiere.

Montarea echipamentelor de captare a dioxidului de carbon produs de o instalație de ardere în vederea stocării sale geologice, astfel cum se prevede în Directiva 2009/31/CE, nu este considerată reabilitare în sensul literelor (b), (c) și (d) de la prezentul alineat.

Statele membre pot solicita efectuarea analizei costuri-beneficii menționate la literele (c) și (d) în colaborare cu societățile responsabile de operarea rețelelor de termoficare și răcire centralizată.

(6) Statele membre pot scuti de la aplicarea alineatului (5):

- (a) instalațiile de producere a energiei electrice cu funcționare la sarcină de vârf și cele de rezervă care sunt proiectate să funcționeze sub 1 500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, pe baza unei proceduri de verificare stabilite de către statele membre care asigură că este îndeplinit acest criteriu de scutire;
- (b) centralele nucleare;
- (c) instalațiile care trebuie amplasate în apropierea unui sit de stocare geologică autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE.

Statele membre pot, de asemenea, să stabilească praguri, exprimate în cantități de căldură reziduală disponibilă utilă, în cerere de energie termică sau în distanțe dintre instalațiile industriale și rețelele de termoficare, în vederea scutirii instalațiilor individuale de la aplicarea dispozițiilor menționate la alineatul (5) literele (c) și (d).

Statele membre notifică Comisiei scutirile adoptate în conformitate cu prezentul alineat, până la 31 decembrie 2013, precum și eventualele modificări aduse acestora după această dată.

▼B

(7) Statele membre adoptă criteriile de autorizare astfel cum se prevede la articolul 7 din Directiva 2009/72/CE sau criteriile echivalente pentru acordarea permisului, pentru:

(a) a lua în considerare rezultatele evaluării cuprinzătoare menționate la alineatul (1);

(b) a asigura îndeplinirea cerințelor de la alineatul (5); și

(c) a lua în considerare rezultatele analizei costuri-beneficii menționate la alineatul (5).

(8) Statele membre pot scuti anumite instalații individuale, pe baza criteriilor privind autorizarea și acordarea permisului, menționate la alineatul (7), de la aplicarea cerinței de implementare a opțiunilor ale căror beneficii depășesc costurile, dacă există motive imperative juridice, de proprietate sau financiare pentru acest lucru. În aceste situații, statul membru vizat înaintează Comisiei o notificare motivată a deciziei sale, în termen de trei luni de la data luării respectivei decizii.

(9) Alineatele (5), (6), (7) și (8) din prezentul articol se aplică instalațiilor reglementate de Directiva 2010/75/UE, fără a aduce atingere cerințelor respectivei directive.

(10) Pe baza valorilor de referință armonizate ale eficienței menționate în anexa II litera (f), statele membre se asigură că originea energiei electrice produse prin cogenerare de înaltă eficiență poate fi garantată în conformitate cu criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii stabilite de fiecare stat membru în parte. Statele membre se asigură că garanția de origine respectă cerințele și conține cel puțin informațiile prevăzute în anexa X. Statele membre își recunosc reciproc garanțiile de origine, exclusiv ca dovadă a elementelor prevăzute în prezentul alineat. Orice refuz de recunoaștere a garanției de origine ca dovadă, în special din motive care țin de prevenirea fraudelor, trebuie să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. Statele membre notifică Comisiei un astfel de refuz și motivele acestuia. În cazul unui refuz de a recunoaște o garanție de origine, Comisia poate adopta o decizie prin care să oblige partea în cauză să o recunoască, în special în ceea ce privește criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii pe care se bazează această recunoaștere.

Comisia este împuternicită să reexamineze, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă, valorile de referință armonizate ale randamentului prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2011/877/UE a Comisiei ⁽¹⁾, în temeiul Directivei 2004/8/CE, până la 31 decembrie 2014.

(11) Statele membre se asigură că orice sprijin disponibil pentru cogenerare este condiționat de energia electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență și că se face o utilizare eficientă a căldurii reziduale utilizate pentru realizarea economiilor de energie primară. După caz, sprijinul public pentru cogenerare, precum și pentru producerea centralizată de energie termică și rețelele de termoficare fac obiectul normelor privind ajutoarele de stat.

⁽¹⁾ JO L 343, 23.12.2011, p. 91.

▼B*Articolul 15***Transformarea, transportul și distribuția energiei**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare în domeniul energiei acordă atenția cuvenită eficienței energetice la îndeplinirea sarcinilor de reglementare menționate în Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE, referitor la deciziile acestora privind exploatarea infrastructurii de gaze naturale și energie electrică.

Statele membre se asigură, în special, că autoritățile naționale de reglementare, prin elaborarea de tarife și regulamente privind rețeaua, în cadrul Directivei 2009/72/CE și ținând seama de costurile și beneficiile fiecărei măsuri în parte, stimulează operatorii de rețea să pună la dispoziție servicii de sistem utilizatorilor de rețea care să le permită să pună în aplicare măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice în contextul dezvoltării continue a rețelelor inteligente.

Aceste servicii de sistem pot fi stabilite de operatorul de sistem și nu trebuie să aibă un impact negativ asupra securității sistemului.

Pentru energia electrică, statele membre se asigură că regulamentele privind rețeaua și tarifele de rețea îndeplinesc criteriile din anexa XI, luându-se în considerare orientările și codurile dezvoltate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009.

(2) Statele membre se asigură că, până la 30 iunie 2015:

- (a) se desfășoară o evaluare a potențialului de eficiență energetică al infrastructurii de gaze și energie electrică, în special în ceea ce privește transportul, distribuția, gestiunea sarcinii și interoperabilitatea, precum și conectarea la instalațiile care produc energie, inclusiv posibilități de acces pentru microgeneratoarele de energie;
- (b) sunt identificate măsuri și investiții concrete pentru introducerea în cadrul infrastructurii rețelei a unor îmbunătățiri ale eficienței energetice care să fie eficiente din punct de vedere al costurilor, cu un calendar al introducerii acestora.

▼M3

(2a) Până la 31 decembrie 2020, Comisia, în urma consultării părților interesate, pregătește o metodologie comună, pentru a încuraja operatorii de rețea să reducă pierderile, să pună în aplicare un program de investiții în infrastructură rentabil din punctul de vedere al costurilor și eficient din punctul de vedere al energiei și să țină cont în mod corespunzător de eficiența energetică și de flexibilitatea rețelei.

▼B

(3) Statele membre pot permite componente de sisteme și structuri tarifare cu scop social pentru transportul și distribuția energiei furnizate în rețea, cu condiția ca orice efecte de subminare asupra sistemului de transport și distribuție să fie păstrate la nivelul minim necesar și să nu fie disproporționate în raport cu obiectivul social.

▼B

(4) Când procedează la echilibrarea piețelor și achiziționează servicii auxiliare, statele membre asigură eliminarea stimulentei în ceea ce privește tarifele de transport și distribuție care dăunează eficienței globale (inclusiv eficienței energetice) a producerii, transportului, distribuției și furnizării de energie electrică sau a acelor stimulente care ar putea împiedica participarea răspunsului la cerere. Statele membre se asigură că operatorii de rețea sunt stimulați în sensul îmbunătățirii eficienței conceperii și exploatării infrastructurii și, în temeiul Directivei 2009/72/CE, că tarifele permit furnizorilor să îmbunătățească participarea consumatorilor la eficiența sistemului, inclusiv răspunsul la cerere, în funcție de situația națională.

(5) Fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE și ținând seama de articolul 15 din Directiva 2009/72/CE și de necesitatea de a asigura continuitatea furnizării de energie termică, statele membre se asigură că, sub rezerva cerințelor referitoare la menținerea fiabilității și securității rețelei, bazate pe criteriile transparente și nediscriminatorii stabilite de către autoritățile naționale competente, operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție, atunci când dețin responsabilitatea repartizării instalațiilor de producere în teritoriul acestora:

- (a) garantează transportul și distribuția energiei electrice produse prin cogenerare de înaltă eficiență;
- (b) oferă acces prioritar sau garantat la rețeaua de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență;
- (c) în momentul repartizării instalațiilor de producere a energiei electrice, acordă prioritate repartizării de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență, în măsura în care funcționarea în siguranță a sistemului național de energie electrică permite acest lucru.

Statele membre se asigură că normele referitoare la ierarhizarea diferitelor priorități de acces și repartizare atribuite în sistemele lor de energie electrică sunt explicate clar și în detaliu și sunt publicate. În momentul acordării accesului prioritar sau al repartizării în scopul cogenerării de înaltă eficiență, statele membre pot stabili ierarhii între și în interiorul diferitelor tipuri de energie din surse regenerabile și cogenerare de înaltă eficiență ► **C1** și, în orice caz, se asigură că nu este împiedicat accesul prioritar sau repartizarea prioritară de energie din surse regenerabile variabile. ◀

Pe lângă obligațiile prevăzute la primul paragraf, operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție respectă cerințele prevăzute în anexa XII.

În special, statele membre pot facilita conectarea la sistemul de rețea al energiei electrice produse prin cogenerare de înaltă eficiență în unități de cogenerare de mică putere sau în unități de microcogenerare. După caz, statele membre iau măsuri de încurajare a operatorilor de rețele să adopte un proces simplu de notificare de tip „instalare și informare” pentru instalarea de microunități de cogenerare în scopul simplificării și al scurtării procedurii de autorizare pentru cetățeni și instalatori.

▼B

(6) Sub rezerva cerințelor referitoare la menținerea fiabilității și securității rețelei, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a asigura că, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic având în vedere modul de funcționare al instalației de cogenerare de înaltă eficiență, operatorii instalațiilor de cogenerare de înaltă eficiență pot oferi servicii de echilibrare și alte servicii operaționale la nivelul operatorilor de sisteme de transport sau al operatorilor de sisteme de distribuție. Operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție se asigură că aceste servicii fac parte dintr-un proces de atribuire a serviciilor transparent și nediscriminatoriu și care permite efectuarea de controale.

După caz, statele membre pot solicita operatorilor de sisteme de transport și operatorilor de sisteme de distribuție să încurajeze amplasarea cogenerării de înaltă eficiență în apropierea zonelor cu necesități prin reducerea taxelor privind conectarea și utilizarea sistemului.

(7) Statele membre pot permite producătorilor de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență care doresc să fie conectați la rețea să emită o invitație la licitație pentru lucrările de conectare.

(8) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare în domeniul energiei încurajează resursele la nivelul cererii, cum ar fi răspunsul la cerere, pentru a participa alături de aprovizionare pe piețele cu ridicata și cu amănuntul.

Sub rezerva constrângerilor tehnice inerente gestionării rețelelor, statele membre se asigură că operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție, la îndeplinirea cerințelor referitoare la serviciile de echilibrare și auxiliare, tratează furnizorii de răspuns la cerere, inclusiv agregatorii, într-o manieră nediscriminatorie, pe baza capacităților lor tehnice.

Sub rezerva constrângerilor tehnice inerente gestionării rețelelor, statele membre promovează accesul răspunsului la cerere și participarea acestuia la piețele de servicii de echilibrare, de rezervă și alte servicii de sistem, printre altele solicitând autorităților naționale de reglementare în domeniul energetic sau, atunci când sistemele naționale de reglementare prevăd acest lucru, operatorilor de sisteme de transport și operatorilor de sisteme de distribuție, în strânsă cooperare cu furnizorii de servicii de cerere și cu consumatorii, să definească modalitățile tehnice în vederea participării la respectivele piețe, pe baza cerințelor tehnice ale acestor piețe și a capacităților de răspuns la cerere. Astfel de specificații includ participarea agregatorilor.

(9) În momentul raportării în conformitate cu Directiva 2010/75/UE și fără a aduce atingere articolului 9 alineatul (2) din respectiva directivă, statele membre iau în considerare includerea informațiilor referitoare la nivelurile de eficiență energetică a instalațiilor a căror funcționare implică arderea combustibililor cu o putere termică nominală totală de 50 MW sau mai mare, în lumina celor mai bune tehnici disponibile dezvoltate în conformitate cu Directiva 2010/75/UE și Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

▼B

Statele membre pot încuraja operatorii instalațiilor menționate la primul paragraf să își îmbunătățească media netă anuală a ratelor de funcționare.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII ORIZONTALE*Articolul 16***Disponibilitatea sistemelor de calificare, acreditare și certificare**

(1) În cazul în care un stat membru consideră că nivelul național de competențe tehnice, obiectivitate și fiabilitate este insuficient, acesta se asigură că, până la 31 decembrie 2014, sistemele de certificare și/sau de acreditare și/sau sistemele echivalente de calificare, inclusiv, după caz, programele adecvate de formare devin sau sunt disponibile pentru furnizorii de servicii energetice, auditurile energetice, managerii energetici și pentru instalatorii de elemente de clădiri cu impact energetic, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (9) din Directiva 2010/31/UE.

(2) Statele membre se asigură că sistemele menționate la alineatul (1) oferă transparență consumatorilor, sunt fiabile și contribuie la realizarea obiectivelor naționale de eficiență energetică.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului sistemele de certificare și/sau de acreditare sau sistemele echivalente de calificare menționate la alineatul (1) și cooperează între ele și cu Comisia în vederea comparării și recunoașterii acestor sisteme.

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a atrage atenția consumatorilor asupra disponibilității sistemelor de calificare și/sau certificare, în conformitate cu articolul 18 alineatul (1).

*Articolul 17***Informații și formare profesională**

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind mecanismele de eficiență energetică disponibile și cadrele financiar și juridic sunt transparente și diseminate pe scară largă și în mod activ tuturor actorilor relevanți de pe piață, cum ar fi consumatorii, constructorii, arhitecții, inginerii, auditorii de mediu și instalatorii de elemente de construcție, astfel cum sunt definite de Directiva 2010/31/UE.

Statele membre încurajează punerea la dispoziția băncilor și a altor instituții financiare a informațiilor cu privire la posibilitățile de a participa, inclusiv prin crearea de parteneriate public-privat, la finanțarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice.

(2) Statele membre stabilesc condiții corespunzătoare pentru ca operatorii de pe piață să le furnizeze consumatorilor de energie informații adecvate și specifice și consiliere privind eficiența energetică.

(3) Comisia revizuieste impactul măsurilor sale pentru a sprijini dezvoltarea platformelor, implicând, printre altele, organismele europene de dialog social în vederea promovării programelor de formare profesională pentru eficiența energetică și înaintează măsuri suplimentare, după caz. Comisia încurajează partenerii sociali europeni în discuțiile acestora cu privire la eficiența energetică.

▼B

(4) Statele membre, cu participarea părților interesate, inclusiv a autorităților locale și regionale, promovează inițiative de informare, de sensibilizare și de formare adecvate pentru a informa cetățenii cu privire la avantajele și la aspectele practice ale adoptării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice.

(5) Comisia încurajează schimbul de informații cu privire la cele mai bune practici de economisire a energiei în rândul statelor membre și diseminarea acestor informații la scară largă.

*Articolul 18***Servicii energetice**

(1) Statele membre promovează piața serviciilor energetice și accesul IMM-urilor la această piață prin:

- (a) diseminarea de informații clare și ușor accesibile privind:
 - (i) contractele disponibile de servicii energetice și clauzele care trebuie incluse în aceste contracte pentru a se garanta economiile de energie și drepturile consumatorilor finali;
 - (ii) instrumentele financiare, stimulentele, granturile și împrumuturile menite să susțină proiectele de eficiență energetică;
- (b) încurajarea dezvoltării etichetelor de calitate, între altele de către organizațiile profesionale;
- (c) punerea la dispoziția publicului și actualizarea periodică a listei cu furnizorii disponibili de servicii energetice care sunt calificați și/sau certificați și a calificărilor și/sau a certificărilor acestora, în conformitate cu articolul 16, sau furnizarea unei interfețe cu ajutorul căreia furnizorii de servicii energetice să poată furniza informații;
- (d) acordarea de sprijin sectorului public în ceea ce privește solicitarea de oferte de servicii energetice, în special pentru reabilitarea clădirilor, prin:
 - (i) furnizarea de contracte-tip pentru contractele de performanță energetică care să includă cel puțin elementele menționate în anexa XIII;
 - (ii) furnizarea de informații privind cele mai bune practici pentru contractele de performanță energetică, inclusiv, dacă este disponibilă, o analiză costuri-beneficii care utilizează o abordare pe baza ciclului de viață.

▼M4**▼B**

(2) Statele membre sprijină funcționarea adecvată a pieței de servicii energetice, după caz, prin:

- (a) identificarea și publicarea punctului/punctelor de contact de unde consumatorii finali pot obține informațiile menționate la alineatul (1);
- (b) luarea de măsuri, dacă este cazul, de înlăturare a barierelor de reglementare, precum și a celor de altă natură care împiedică încheierea de contracte de performanță energetică și adoptarea altor modele de servicii de eficiență energetică în vederea identificării și/sau a punerii în aplicare a măsurilor destinate economisirii de energie;

▼B

- (c) luarea în considerare a instituirii sau a atribuirii rolului unui mecanism independent, cum ar fi un avocat al poporului, pentru a asigura tratarea cu eficiență a reclamațiilor și soluționarea extrajudiciară a litigiilor care decurg dintr-un contract de servicii energetice;
 - (d) acordarea posibilității ca intermediarii de pe piață independenți să joace un rol în stimularea dezvoltării pieței în materie de cerere și ofertă.
- (3) Statele membre se asigură că distribuitorii de energie, operatorii de sisteme de distribuție și furnizorii de energie se abțin de la orice activități care pot împiedica cererea și furnizarea de servicii energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice sau care pot împiedica dezvoltarea piețelor pentru astfel de servicii sau măsuri, inclusiv blocarea piețelor pentru concurenți sau abuzul de poziție dominantă.

*Articolul 19***Alte măsuri de promovare a eficienței energetice**

- (1) Statele membre evaluează și, după caz, iau măsurile adecvate pentru eliminarea barierelor de reglementare, precum și a celor de altă natură apărute în calea eficienței energetice, fără a aduce atingere principiilor de bază ale legislației privind proprietatea și chiria din statele membre, în special cu privire la:
- (a) fragmentarea stimulentei între proprietarul și chiriașul unei clădiri sau între proprietari, pentru a se evita ca aceste părți să renunțe la efectuarea de investiții de îmbunătățire a eficienței energetice, pe care le-ar fi efectuat în alte condiții, din cauza faptului că nu vor obține beneficii individuale complete sau din cauza absenței normelor privind împărțirea costurilor și a beneficiilor între ele, inclusiv a normelor și măsurilor naționale de reglementare a procesului de luare a deciziilor în cazul proprietăților cu mai mulți proprietari;
 - (b) dispozițiile juridice și de reglementare, precum și practicile administrative privind achizițiile publice și bugetele și exercițiile financiare anuale, cu scopul de a se asigura că organismele publice individuale nu sunt împiedicate să facă investiții menite să îmbunătățească eficiența energetică și să minimizeze costurile estimate ale ciclului de viață, precum și să utilizeze contracte de eficiență energetică și alte mecanisme de finanțare de la surse terțe pe o bază contractuală pe termen lung.

Astfel de măsuri de eliminare a barierelor pot include furnizarea de stimulente, abrogarea sau modificarea dispozițiilor juridice sau de reglementare, adoptarea orientărilor și a comunicărilor interpretative sau simplificarea procedurilor administrative. Măsurile pot fi combinate cu asigurarea educării, formării profesionale și informațiilor specifice, precum și a asistenței tehnice în materie de eficiență energetică.

- (2) Evaluarea barierelor și a măsurilor menționate la alineatul (1) sunt notificate Comisiei în primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică prevăzut la articolul 24 alineatul (2). Comisia încurajează schimbul celor mai bune practici în acest sens.

▼ B*Articolul 20***Fondul național pentru eficiență energetică, finanțare și asistență tehnică**

(1) Fără a aduce atingere articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre facilitează instituirea de mecanisme financiare sau utilizarea celor existente pentru ca măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice să maximizeze avantajele fluxurilor multiple de finanțare.

(2) Comisia acordă asistență statelor membre, atunci când este cazul, direct sau prin intermediul instituțiilor financiare europene, în ceea ce privește crearea de facilități de finanțare și de mecanisme de asistență tehnică, în scopul de a spori eficiența energetică în diferite sectoare.

(3) Comisia facilitează schimbul de bune practici între autoritățile sau organismele naționale sau regionale competente, de exemplu prin reuniuni anuale ale organismelor de reglementare, baze de date publice cu informații privind punerea în aplicare a măsurilor de către statele membre și o comparație între țări.

▼ M3

(3a) Pentru a mobiliza finanțarea privată pentru măsurile vizând eficiența energetică și pentru reabilitarea energetică, în conformitate cu Directiva 2010/31/UE, Comisia desfășoară un dialog atât cu instituțiile financiare publice, cât și cu cele private pentru a identifica posibile acțiuni pe care le-ar putea întreprinde.

(3b) Acțiunile menționate la alineatul (3a) includ următoarele:

(a) mobilizarea investițiilor de capital în eficiența energetică prin luarea în considerare a impactului mai amplu al economiilor de energie pentru gestionarea riscului financiar;

(b) asigurarea îmbunătățirii datelor cu privire la performanța energetică și cea financiară prin:

(i) examinarea ulterioară a modului în care investițiile în eficiența energetică îmbunătățesc valorile activelor de bază;

(ii) sprijinirea studiilor care evaluează monetizarea beneficiilor neenergetice ale investițiilor în eficiența energetică.

(3c) În scopul mobilizării finanțărilor private a măsurilor de eficiență energetică și de reabilitare energetică, la punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre:

(a) iau în considerare modalități de îmbunătățire a utilizării auditurilor energetice prevăzute la articolul 8 pentru a influența procesul decizional;

(b) utilizează în mod optim posibilitățile și instrumentele propuse prin inițiativa „finanțare inteligentă pentru clădiri inteligente”.

(3d) Până la 1 ianuarie 2020, Comisia oferă orientări statelor membre cu privire la modalitatea de deblocare a investițiilor private.

▼B

(4) Statele membre pot institui un fond național pentru eficiență energetică. Scopul acestui fond este de a sprijini inițiativele naționale privind eficiența energetică.

(5) Statele membre pot permite îndeplinirea obligațiilor menționate la articolul 5 alineatul (1) prin contribuții anuale la Fondul național pentru eficiență energetică echivalente cu investițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile respective.

(6) Statele membre pot dispune că părțile obligate își pot îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) printr-o contribuție anuală la Fondul național pentru eficiență energetică echivalentă cu investițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile respective.

(7) Statele membre pot folosi veniturile proprii din nivelurile anuale de emisii alocate în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE pentru elaborarea unor mecanisme inovatoare de finanțare pentru a pune în practică obiectivul menționat la articolul 5 de îmbunătățire a performanței energetice a clădirilor.

*Articolul 21***Factori de conversie**

În vederea comparării economiilor de energie și a conversiei într-o unitate comparabilă, se aplică factorii de conversie prevăzuți în anexa IV, cu excepția cazului în care se poate justifica folosirea altor factori de conversie.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 22***Acte delegate**

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a revizui valorile de referință armonizate ale randamentului prevăzute la articolul 14 alineatul (10) al doilea paragraf.

▼M3

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica prezenta directivă adaptând la progresul tehnic valorile, metodele de calcul, coeficientul de energie primară implicit și cerințele menționate în anexele I-V, VII-X și XII.

▼B*Articolul 23***Exercitarea delegării**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

▼ M3

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 24 decembrie 2018. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de o durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

▼ B

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 22 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

▼ M3

(3a) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾.

▼ B

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 22 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de 2 luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 24***Reexaminarea și monitorizarea punerii în aplicare**

(1) Începând cu 2013, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statele membre prezintă un raport privind progresul înregistrat în legătură cu îndeplinirea obiectivelor naționale de eficiență energetică, în conformitate cu anexa XIV partea 1. Raportul poate fi parte din programele naționale de reformă prevăzute de Recomandarea 2010/410/UE a Consiliului din 13 iulie 2010 privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Uniunii⁽²⁾.

▼ M4**▼ B**

(3) Comisia analizează rapoartele anuale și planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică și evaluează măsura în care statele membre au progresat în ceea ce privește obiectivele naționale în materie de eficiență energetică solicitate în temeiul articolului 3 alineatul (1) și în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive. Comisia transmite evaluarea Parlamentului European și Consiliului. Pe baza evaluării rapoartelor și a planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică, Comisia poate emite recomandări către statele membre.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ JO L 191, 23.7.2010, p. 28.

▼B

(4) Comisia monitorizează impactul punerii în aplicare a prezentei directive asupra Directivelor 2003/87/CE, 2009/28/CE și 2010/31/UE precum și asupra Deciziei nr. 406/2009/CE și asupra sectoarelor industriale, în special a celor expuse la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum s-a stabilit în Decizia 2010/2/UE.

▼M3

(4a) În contextul raportului privind starea uniunii energetice, Comisia prezintă un raport privind funcționarea pieței carbonului în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) 2018/1999, ținând seama de efectele punerii în aplicare a prezentei directive.

▼B

(5) Comisia reexaminează necesitatea permanentă a posibilității derogărilor stabilite la articolul 14 alineatul (6), pentru prima dată în cadrul evaluării primului plan național de acțiune pentru eficiență energetică și ulterior la fiecare trei ani. În cazul în care reexaminarea demonstrează faptul că oricare dintre criteriile pentru derogările respective nu se mai justifică ținând seama de disponibilitatea sarcinii termice și de condițiile reale de funcționare a instalațiilor care beneficiază de derogări, Comisia propune măsurile corespunzătoare.

(6) Statele membre înaintează Comisiei, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statistici privind producția națională de energie electrică și termică din cogenerarea cu eficiență ridicată și scăzută, în conformitate cu metodologia menționată la anexa I, în legătură cu producția totală de energie termică și electrică. De asemenea, acestea înaintează statistici anuale privind capacitățile de cogenerare a energiei termice și electrice și combustibilii folosiți pentru cogenerare, precum și producția și capacitatea de termoficare și răcire centralizată în legătură cu capacitățile și producția totală de energie termică și electrică. Statele membre înaintează statistici privind economiile de energie primară realizate prin aplicarea cogenerării în conformitate cu metodologia prevăzută în anexa II.

(7) Până la 30 iunie 2014, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului evaluarea prevăzută la articolul 3 alineatul (2), însoțită, dacă este necesar, de propuneri de măsuri suplimentare.

(8) Comisia revizuieste eficacitatea punerii în aplicare a articolului 6 până la 5 decembrie 2015, luând în considerare cerințele prevăzute de Directiva 2004/18/CE, și înaintează un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de propuneri de măsuri suplimentare.

(9) Până la 30 iunie 2016, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a articolului 7. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă pentru unul sau mai multe din scopurile următoare:

(a) modificarea datei finale prevăzute la articolul 7 alineatul (1);

▼ B

- (b) revizuirea cerințelor prevăzute la articolul 7 alineatele (1), (2) și (3);
- (c) stabilirea unor cerințe comune suplimentare, în special în ceea ce privește aspectele prevăzute la articolul 7 alineatul (7).

(10) Până la 30 iunie 2018, Comisia evaluează progresul înregistrat de statele membre în ceea ce privește eliminarea barierelor de reglementare și de altă natură menționate la articolul 19 alineatul (1). Această evaluare este urmată, după caz, de propuneri de măsuri suplimentare.

(11) Comisia pune la dispoziția publicului rapoartele menționate la alineatele (1) și (2).

▼ M3

(12) Până la 31 decembrie 2019, Comisia evaluează eficacitatea punerii în aplicare a definiției privind întreprinderile mici și mijlocii în scopul articolului 8 alineatul (4) și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Cât mai curând posibil după prezentarea respectivului raport, Comisia adoptă, după caz, propuneri legislative.

(13) Până la 1 ianuarie 2021, Comisia evaluează potențialul de eficiență energetică oferit de conversia, transformarea, transmiterea, transportul și stocarea energiei și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

(14) Până la 31 decembrie 2021, Comisia, cu excepția cazului în care între timp sunt propuse modificări ale dispozițiilor referitoare la piața cu amănuntul ale Directivei 2009/73/CE privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor, efectuează o evaluare și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la dispozițiile privind contorizarea, facturarea și informațiile pentru consumatori vizând gazele naturale, cu scopul de a le alinia, după caz, la dispozițiile relevante vizând energia electrică din Directiva 2009/72/CE pentru a consolida protecția consumatorilor și a permite clienților finali să primească mai des informații clare și actualizate cu privire la consumul lor de gaz natural și să își regleze consumul de energie. Cât mai curând posibil după prezentarea raportului respectiv, Comisia adoptă, după caz, propuneri legislative.

(15) Până la 28 februarie 2024 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia evaluează prezenta directivă și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Respectiva evaluare include:

- (a) o analiză pentru a stabili dacă cerințele și abordarea alternativă prevăzute la articolul 5 trebuie adaptate ulterior anului 2030;
- (b) o evaluare a eficacității generale a prezentei directive și a necesității de a adapta în continuare politica de eficiență energetică a Uniunii în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris din 2015 asupra schimbărilor climatice, rezultat în urma celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽¹⁾ și în funcție de evoluțiile economice și din domeniul inovării.

Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de măsuri suplimentare.

⁽¹⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

Articolul 25

Platforma online

Comisia instituie o platformă online în vederea stimulării punerii în practică a prezentei directive la nivel național, regional și local. Această platformă sprijină schimbul de experiențe cu privire la practici, analize comparative, activități de interrelaționare, precum și practici inovatoare.

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 27

Modificări și abrogări

(1) Directiva 2006/32/CE se abrogă de la 5 iunie 2014, cu excepția articolului 4 alineatele (1)-(4) și a anexelor I, III și IV, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în legislația națională. Articolul 4 alineatele (1)-(4) din și anexele I, III și IV la Directiva 2006/32/CE se abrogă de la 1 ianuarie 2017.

Directiva 2004/8/CE se abrogă de la 5 iunie 2014, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în legislația națională.

Trimiterile la Directivele 2006/32/CE și 2004/8/CE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XV.

(2) Articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/30/UE se elimină de la 5 iunie 2014.

(3) Directiva 2009/125/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul considerent:

„(35a) Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (*) solicită statelor membre să stabilească cerințe de performanță energetică pentru elementele de clădiri care fac parte din anvelopa clădirii și cerințele de sistem referitoare la performanța energetică globală, instalarea adecvată și dimensionarea corespunzătoare, ajustarea și controlul sistemelor tehnice de construcții care sunt instalate în clădirile existente. Aceste cerințe pot, în anumite situații și în conformitate cu obiectivele prezentei directive, să limiteze instalarea de produse cu impact energetic care se conformează la prezenta directivă și la măsurile de punere în aplicare a acesteia, cu condiția ca astfel de cerințe să nu reprezinte o barieră de piață nejustificată.

(*) JO L 153, 18.6.2010, p. 13.”

▼B

2. La sfârșitul articolului 6 alineatul (1) se adaugă următoarea propoziție:

„În acest mod nu trebuie să se aducă însă atingere cerințelor de performanță energetică și cerințelor de sistem stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) și cu articolul 8 din Directiva 2010/31/UE.”

*Articolul 28***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 5 iunie 2014.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 4, articolului 5 alineatul (1) primul paragraf, articolului 5 alineatul (5), articolului 5 alineatul (6), articolului 7 alineatul (9) ultimul paragraf, articolului 14 alineatul (6), articolului 19 alineatul (2), articolului 24 alineatul (1) și articolului 24 alineatul (2), precum și anexei V punctul 4 până la datele menționate în dispozițiile respective.

Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 29***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 30***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

**PRINCIPII GENERALE PENTRU CALCULUL ENERGIEI ELECTRICE
PRODUSE PRIN COGENERARE**
Partea I
Principii generale

Valorile folosite pentru calculul energiei electrice produse prin cogenerare se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității în condiții normale de utilizare. Pentru unitățile de microcogenerare, calculul se poate baza pe valori certificate.

- (a) Producția de energie electrică din cogenerare se consideră egală cu producția totală anuală de energie electrică a unității respective, măsurată la bornele generatoarelor principale:
- (i) în unitățile de cogenerare de tipurile (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate în partea II, cu o eficiență globală anuală stabilită de statele membre la un nivel de cel puțin 75 %; și
 - (ii) în unitățile de cogenerare de tipurile (a) și (c) menționate în partea II, cu o eficiență globală anuală stabilită de statele membre la un nivel de cel puțin 80 %.
- (b) În unitățile de cogenerare cu o eficiență globală anuală mai mică decât valoarea prevăzută la litera (a) punctul (i) [unități de cogenerare de tipurile (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate în partea II] sau cu o eficiență globală anuală sub valoarea menționată la litera (a) punctul (ii) [unități de cogenerare de tipurile (a) și (c) menționate în partea II], cogenerarea se calculează cu următoarea formulă:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \times C$$

unde:

E_{CHP} este cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare;

C este raportul dintre energia electrică și energia termică;

H_{CHP} este cantitatea de energie termică utilă produsă prin cogenerare (calculată, în acest sens, ca producția totală de energie termică minus orice cantitate de energie termică produsă în cazane separate sau prin extracție de abur viu din generatorul de abur, înainte de turbină).

Calculul energiei electrice produse prin cogenerare trebuie să aibă la bază raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică. Dacă nu se cunoaște raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică a unei unități de cogenerare, se pot folosi următoarele valori implicite, în special pentru scopuri statistice, pentru unități de tipurile (a), (b), (c), (d) și (e) menționate în partea II, cu condiția ca energia electrică produsă în cogenerare să fie mai mică sau egală cu producția de energie electrică totală a unității:

Tipul unității	Raportul energie electrică/energie termică, C
Turbină de gaz cu ciclu combinat cu recuperare de căldură	0,95
Turbină de abur cu contrapresiune	0,45
Turbină de abur cu condensare	0,45
Turbină de gaz cu recuperare de căldură	0,55
Motor cu combustie internă	0,75

▼B

Dacă statele membre introduc valori implicite pentru raportul dintre energia electrică și energia termică pentru unitățile de tipurile (f), (g), (h), (i), (j) și (k) menționate în partea II, aceste valori implicite trebuie să fie publicate și notificate Comisiei.

- (c) Dacă o parte din conținutul de energie al cantității de combustibil din procesul de cogenerare este recuperată sub formă de produse chimice și reciclată, această parte poate fi scăzută din cantitatea de combustibil înainte de calcularea eficienței globale utilizate la literele (a) și (b).
- (d) Statele membre pot determina raportul dintre energia electrică și energia termică drept raportul dintre energia electrică și energia termică utilă în cazul funcționării în regim de cogenerare la o sarcină redusă, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice.
- (e) Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare în afară de cea anuală, pentru calculele de la literele (a) și (b).

Partea II

Tehnologii de cogenerare care intră sub incidența prezentei directive

- (a) Turbină de gaz în ciclu combinat, cu recuperare de căldură
- (b) Turbină de abur cu contrapresiune
- (c) Turbină de abur cu condensare
- (d) Turbină de gaz cu recuperare de căldură
- (e) Motor cu combustie internă
- (f) Microturbine
- (g) Motoare Stirling
- (h) Pile de combustie
- (i) Motoare cu abur
- (j) Cicluri Rankine pentru fluide organice
- (k) Orice alt tip de tehnologie sau combinații ale acestora, care intră sub incidența definiției stabilite la articolul 2 punctul 30.

În momentul punerii în aplicare a principiilor generale pentru calcularea energiei electrice produse prin cogenerare, statele membre utilizează orientările detaliate prevăzute în Decizia 2008/952/CE a Comisiei din 19 noiembrie 2008 de stabilire a orientărilor detaliate pentru implementarea anexei II la Directiva 2004/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 338, 17.12.2008, p. 55.

ANEXA II

METODOLOGIA DE DETERMINARE A EFICIENȚEI PROCESULUI DE COGENERARE

Valorile utilizate pentru calculul eficienței cogenerării și al economiilor de energie primară se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității, în condiții normale de utilizare.

(a) Cogenerarea de înaltă eficiență

În sensul prezentei directive, cogenerarea de înaltă eficiență îndeplinește următoarele criterii:

- producția în sistem de cogenerare de la unitățile de cogenerare asigură economii de energie primară calculate în conformitate cu litera (b) de cel puțin 10 %, comparativ cu valorile de referință pentru producerea separată de energie electrică și termică;
- producția unităților de mică putere și a unităților de microcogenerare care asigură economii de energie primară poate fi considerată drept cogenerare de înaltă eficiență.

(b) Calculul economiilor de energie primară

Cantitatea de economii de energie primară rezultată în urma producerii în sistem de cogenerare, definită în conformitate cu anexa I, se calculează pe baza următoarei formule:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}} \right) \times 100\%$$

unde:

PES reprezintă economiile de energie primară;

CHP H η reprezintă eficiența termică a producției în cogenerare, definită ca raport între producția anuală de energie termică utilă și cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea de energie termică utilă și energie electrică din cogenerare;

Ref H η reprezintă valoarea de referință a eficienței pentru producerea separată de energie termică;

CHP E η reprezintă eficiența electrică a producției în cogenerare, definită ca raport între producția anuală de energie electrică produsă prin cogenerare și cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea sumei dintre producția de energie termică utilă și energie electrică din cogenerare. În cazul în care o unitate de cogenerare produce energie mecanică, cantitatea anuală de energie electrică produsă prin cogenerare poate fi mărită cu un element suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest element suplimentar nu creează un drept de emiterie a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 14 alineatul (10);

Ref E η reprezintă valoarea de referință a eficienței pentru producerea separată de energie electrică.

(c) Calculul economiilor de energie în cazul utilizării metodei de calcul alternativ

Statele membre pot calcula economiile de energie primară rezultate ca urmare a producerii de energie termică și energie electrică și mecanică după cum se indică mai jos fără a utiliza anexa I pentru a exclude din acest proces cantitățile de energie termică și energie electrică ce nu sunt rezultate din cogenerare. O astfel de producție poate fi considerată ca fiind cogenerare de înaltă eficiență, cu condiția să îndeplinească criteriile de

▼B

eficiență stabilite la litera (a) din prezenta anexă și – pentru unitățile de cogenerare cu capacitate electrică mai mare de 25 MW – eficiența globală să fie peste 70 %. Cu toate acestea, specificarea cantității de energie electrică produsă prin cogenerare în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa I.

Dacă economiile de energie primară pentru un proces se calculează utilizând metoda de calcul alternativ indicată mai sus, economiile de energie primară se calculează pe baza formulei menționate la litera (b) din prezenta anexă, înlocuind: „CHP $H\eta$ ” cu „ $H\eta$ ” și „CHP $E\eta$ ” cu „ $E\eta$ ”, unde:

$H\eta$ reprezintă eficiența termică a procesului, definită ca raport între producția anuală de energie termică și cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică;

$E\eta$ reprezintă eficiența electrică a procesului, definită ca raport între producția anuală de energie electrică și cantitatea de combustibil utilizată pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică. În cazul în care o unitate de cogenerare produce energie mecanică, energia electrică produsă anual prin cogenerare poate fi mărită printr-un element suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest element suplimentar nu va crea un drept de emitere a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 14 alineatul (10).

- (d) Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare, în afară de cea anuală, pentru calculele efectuate în conformitate cu literele (b) și (c) din prezenta anexă.
- (e) Pentru unități de microcogenerare, calculul economiilor de energie primară se poate baza pe date certificate.
- (f) Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică

Aceste valori de referință armonizate ale eficienței constau dintr-o matrice de valori diferențiate prin factori relevanți, printre care anul construcției și tipurile de combustibil și trebuie să se bazeze pe o analiză bine fundamentată care să ia în considerare, între altele, datele de exploatare în condiții realiste, combinația de combustibili și condițiile climatice, precum și tehnologiile de cogenerare aplicate.

Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie termică și electrică în conformitate cu formula prezentată la litera (b) stabilesc eficiența de exploatare a producerii separate de energie termică și electrică pe care cogenerarea intenționează să o înlocuiască.

Valorile de referință ale eficienței se calculează în conformitate cu principiile următoare:

1. Pentru unitățile de cogenerare, compararea cu producerea separată de energie electrică trebuie să aibă la bază principiul comparării acelorași tipuri de combustibil.
2. Fiecare unitate de cogenerare se compară cu tehnologia cea mai bună și justificabilă din punct de vedere economic pentru producerea separată de energie termică și electrică disponibilă pe piață în anul construirii unității de cogenerare.
3. Valorile de referință ale eficienței pentru unitățile de cogenerare mai vechi de 10 ani se stabilesc pe baza valorilor de referință pentru unitățile de vechime de 10 ani.
4. Valorile de referință ale eficienței pentru producerea separată de energie electrică și termică reflectă diferențele climatice dintre statele membre.

ANEXA III

**CERINȚELE DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ PENTRU
ACHIZIȚIONAREA DE PRODUSE, SERVICII ȘI CLĂDIRI DE CĂTRE
ADMINISTRAȚIA CENTRALĂ**

În măsura în care acest lucru respectă raportul costuri-eficacitate, fezabilitatea economică, o mai mare durabilitate, adecvarea tehnică, precum și concurența suficientă, administrațiile centrale care achiziționează produse, servicii sau clădiri:

- (a) în cazul în care un produs este reglementat de un act delegat adoptat în temeiul Directivei 2010/30/UE sau de o directivă corespunzătoare de punere în aplicare a Comisiei, achiziționează numai produsele care respectă criteriul de apartenență la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică posibilă din perspectiva necesității de a asigura o concurență suficientă;
- (b) în cazul în care un produs nereglementat în conformitate cu litera (a) este reglementat de o măsură de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE adoptate după intrarea în vigoare a prezentei directive, achiziționează numai produse care respectă valorile de referință privind eficiența energetică specificate în respectiva măsură de punere în aplicare;
- (c) achiziționează numai produsele reprezentând echipamente de birou reglementate de Decizia 2006/1005/CE a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind încheierea Acordului între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Comunitatea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou ⁽¹⁾ care respectă cerințele privind eficiența energetică și care să fie la fel de stricte precum cele enumerate în anexa C la acordul atașat la decizia în cauză;
- (d) achiziționează numai pneurile care îndeplinesc criteriul de apartenență la clasa cea mai ridicată de eficiență a consumului de combustibil, în conformitate cu definiția din Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali ⁽²⁾. Această cerință nu împiedică organismele publice să achiziționeze pneuri cu cea mai ridicată clasă de aderență sau clasă de zgomot exterior de rulare justificată prin motive de siguranță și de sănătate publică;
- (e) solicită în cadrul licitațiilor pentru contracte de servicii ca furnizorii de servicii să utilizeze, în cadrul furnizării serviciilor în cauză, doar produse care îndeplinesc cerințele menționate la literele (a)-(d) în momentul furnizării serviciilor respective. Această cerință se aplică doar produselor noi achiziționate de furnizorii de servicii parțial sau integral în scopul furnizării serviciului în cauză;
- (f) să achiziționeze sau să încheie noi acorduri de închiriere doar a clădirilor care îndeplinesc cel puțin cerințele minime privind performanța energetică, menționate la articolul 5 alineatul (1), cu excepția cazului în care scopul achiziționării este:
 - (i) renovarea aprofundată sau demolarea;
 - (ii) în cazul organismelor publice, să revândă clădirea fără a o utiliza în scopurile proprii ale organismului public; sau
 - (iii) conservarea acesteia ca o clădire protejată oficial ca făcând parte dintr-un complex desemnat ca atare sau datorită valorii lor arhitecturale sau istorice.

Gradul de respectare a acestor cerințe se verifică pe baza certificatelor de performanță energetică menționate la articolul 11 din Directiva 2010/31/UE.

⁽¹⁾ JO L 381, 28.12.2006, p. 24.

⁽²⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 46.

ANEXA IV

**CONȚINUTUL ENERGETIC AL COMBUSTIBILILOR SELECTAȚI PENTRU UTILIZARE FINALĂ –
TABEL DE CONVERSIE ⁽¹⁾**

Produs energetic	kJ (PCI)	kg _{ep} (PCI)	kWh (PCI)
1 kg cocs	28 500	0,676	7,917
1 kg antracit	17 200-30 700	0,411-0,733	4,778-8,528
1 kg brichete lignit	20 000	0,478	5,556
1 kg lignit superior	10 500-21 000	0,251-0,502	2,917-5,833
1 kg lignit	5 600-10 500	0,134-0,251	1,556-2,917
1 kg șisturi bituminoase	8 000-9 000	0,191-0,215	2,222-2,500
1 kg turbă	7 800-13 800	0,186-0,330	2,167-3,833
1 kg brichete turbă	16 000-16 800	0,382-0,401	4,444-4,667
1 kg țiței greu	40 000	0,955	11,111
1 kg păcură	42 300	1,010	11,750
1 kg benzină	44 000	1,051	12,222
1 kg parafină	40 000	0,955	11,111
1 kg gaz petrolier lichefiat	46 000	1,099	12,778
1 kg gaz natural ⁽¹⁾	47 200	1,126	13,10
1 kg gaz natural lichefiat	45 190	1,079	12,553
1 kg lemn (umiditate 25 %) ⁽²⁾	13 800	0,330	3,833
1 kg pelete/brichete din lemn	16 800	0,401	4,667
1 kg deșeuri	7 400-10 700	0,177-0,256	2,056-2,972
1 MJ căldură derivată	1 000	0,024	0,278
1 kWh energie electrică	3 600	0,086	1 ⁽³⁾

Sursa: Eurostat.

⁽¹⁾ 93 % metan.

⁽²⁾ Statele membre pot aplica alte valori, în funcție de tipul de lemn utilizat cel mai mult în statul membru respectiv.

► **M3** ⁽³⁾ Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul de energie finală. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre aplică un coeficient stabilit printr-o metodologie transparentă, în funcție de circumstanțele naționale care afectează consumul de energie primară, pentru a se asigura un calcul exact al economiilor reale. Circumstanțele respective sunt justificate, verificabile și bazate pe criterii obiective și nediscriminatorii. Pentru economiile de energie electrică în kWh, statele membre pot aplica un coeficient implicit de 2,1 sau pot decide să stabilească un coeficient diferit, cu condiția să poată justifica acest lucru. Atunci când procedează astfel, statele membre iau în considerare mixul lor energetic inclus în planurile lor energetice și climatice naționale integrate, care trebuie notificate Comisiei în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999. Până la 25 decembrie 2022 și, ulterior, la fiecare patru ani, Comisia revizuieste coeficientul implicit pe baza datelor constatate. Revizuirea respectivă se derulează ținând seama de efectele acesteia asupra altor acte din dreptul Uniunii, precum Directiva 2009/125/CE și Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1). ◀

⁽³⁾ Statele membre pot aplica factori de conversie diferiți, în cazul în care aceștia pot fi justificați.

▼ **M3**

ANEXA V

Metode și principii comune de calcul al impactului schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și al altor măsuri de politică în temeiul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6)

1. Metodele de calcul al economiilor de energie, în afara celor provenite din măsuri de impozitare, în sensul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6).

Părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare pot utiliza următoarele metode de calcul al economiilor de energie:

- (a) economii preconizate, prin referire la rezultatele îmbunătățirilor energetice anterioare monitorizate independent în instalații similare. Abordarea generică este denumită „*ex ante*”;
 - (b) economii contorizate, în cazul cărora economiile rezultate în urma aplicării unei măsuri sau a unui pachet de măsuri sunt stabilite prin înregistrarea reducerii efective a energiei utilizate, ținând seama în mod corespunzător de factori precum aditionalitatea, ocuparea, nivelurile de producție și condițiile meteorologice care pot afecta consumul. Abordarea generică este denumită „*ex post*”;
 - (c) economii ponderate, în cazul cărora sunt utilizate estimări tehnice ale economiilor. Această abordare este utilizată doar în cazul în care determinarea unor date strict măsurate pentru o instalație specifică este dificilă sau mult prea costisitoare, de exemplu înlocuirea unui compresor sau a unui motor electric cu o valoare nominală în kWh diferită de cea pentru care au fost măsurate informații independente privind economiile de energie, sau în cazul în care estimările respective se realizează pe baza metodologiilor și standardelor de referință stabilite la nivel național de experți calificați sau acreditați care sunt independenți față de părțile obligate, participante sau mandatate implicate;
 - (d) economii de energie estimate prin sondaj, în cazul cărora este determinat răspunsul consumatorilor la recomandări, la campaniile de informare, la schemele de etichetare sau de certificare sau la contorizarea inteligentă. Această abordare este utilizată doar pentru economiile de energie rezultate în urma modificării comportamentului consumatorilor. Ea nu poate fi utilizată pentru economii rezultate din introducerea unor măsuri concrete.
2. La stabilirea economiilor de energie pentru o măsură vizând eficiența energetică în sensul articolelor 7, 7a și 7b, precum și al articolului 20 alineatul (6) se aplică următoarele principii:
 - (a) economiile trebuie să fie vădit suplimentare față de cele care s-ar fi produs oricum și în absența activității părților obligate, participante sau mandatate sau a autorităților publice de punere în aplicare. Pentru a stabili economiile care pot fi declarate ca suplimentare, statele membre iau în considerare modul în care ar evolua utilizarea energiei și cererea de energie în absența măsurii de politică în cauză, ținând cont cel puțin de factorii următori: tendințele consumului de energie, modificările survenite în comportamentul consumatorilor, progresul tehnologic și schimbările generate de alte măsuri puse în aplicare la nivelul Uniunii și la nivel național;
 - (b) economiile rezultate din punerea în aplicare a legislației obligatorii a Uniunii sunt considerate economii care s-ar fi produs oricum și, prin urmare, nu sunt declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1). Cu titlu de derogare de la respectiva cerință, economiile legate de renovarea clădirilor existente pot fi declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1), cu condiția îndeplinirii cerinței de pertinență menționate la punctul 3 litera (h) din prezenta anexă. Economii care rezultă din punerea în aplicare a cerințelor naționale minime stabilite pentru clădirile noi înainte de transpunerea Directivei 2010/31/UE pot fi declarate ca economii de energie în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (a), cu condiția îndeplinirii cerinței de pertinență menționate la punctul 3 litera (h) din prezenta anexă și ca economiile respective să fi fost notificate de statele membre în planurile lor de acțiune naționale privind eficiența energetică, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2);

▼ **M3**

- (c) se poate ține cont doar de economiile care depășesc următoarele niveluri:
- (i) standardele de performanță ale Uniunii privind emisiile pentru noile autoturisme și noile vehicule utilitare ușoare în urma punerii în aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 ⁽¹⁾ și (UE) nr. 510/2011 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽²⁾;
 - (ii) cerințele Uniunii privind eliminarea de pe piață a anumitor produse cu impact energetic în urma implementării măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE;
- (d) sunt permise politici în scopul încurajării unor niveluri mai ridicate de eficiență energetică a produselor, a echipamentelor, a sistemelor de transport, a vehiculelor și combustibililor, a clădirilor și a elementelor de clădiri, a proceselor și a piețelor;
- (e) măsurile care promovează instalarea unor tehnologii la scară mică de obținere a energiei din surse regenerabile pe sau în clădiri pot fi eligibile spre a fi luate în considerare pentru realizarea economiilor de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1), cu condiția să genereze economii de energie care să poată fi verificate și contorizate sau estimate. Economii de energie se calculează cu respectarea cerințelor din prezenta anexă;
- (f) în cazul politicilor care accelerează adoptarea unor produse și vehicule mai eficiente, se poate ține cont pe deplin de economiile aferente acestora, cu condiția să se demonstreze că o astfel de adoptare are loc înainte de expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului ori înainte de înlocuirea normală a produsului sau a vehiculului și cu condiția ca economiile să fie declarate doar pentru perioada care se încheie la expirarea duratei de viață medii anticipate a produsului sau a vehiculului care urmează să fie înlocuit;
- (g) atunci când promovează adoptarea de măsuri vizând eficiența energetică, statele membre se asigură, acolo unde este cazul, că sunt menținute standardele de calitate pentru produse, pentru servicii și pentru introducerea măsurilor sau că sunt introduse asemenea standarde în cazul în care nu există;
- (h) pentru a ține seama de variațiile climatice dintre regiuni, statele membre pot alege să ajusteze economiile la o valoare standard sau să stabilească economii de energie diferite în funcție de variațiile de temperatură dintre regiuni;
- (i) calcularea economiilor de energie trebuie să țină seama de durata de viață a măsurilor și de rata cu care economiile se diminuează odată cu trecerea timpului. Respectivul calcul se face prin contabilizarea economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Alternativ, statele membre pot adopta o altă metodă, preconizată să obțină cel puțin aceeași cantitate totală de economii. Atunci când utilizează alte metode, statele membre se asigură că valoarea totală a economiilor de energie calculată pe baza acestor metode diferite nu depășește valoarea economiilor de energie care ar fi rezultat din calculul lor în momentul contabilizării economiilor pe care le va realiza fiecare acțiune individuală în perioada dintre data punerii sale în aplicare și 31 decembrie 2020 sau, după caz, 31 decembrie 2030. Statele membre descriu în detaliu, în planurile lor energetice și climatice naționale integrate în temeiul Regulamentului 2018/1999, celelalte metode și dispozițiile aplicate pentru a asigura respectarea cerinței obligatorii de calculare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

▼ **M3**

3. Statele membre se asigură că sunt îndeplinite următoarele cerințe pentru măsurile de politică luate în temeiul articolului 7b și al articolului 20 alineatul (6):
- (a) măsurile de politică și acțiunile individuale generează economii de energie verificabile la nivelul utilizării finale;
 - (b) responsabilitatea fiecărei părți participante, părți mandatate sau autorități publice de punere în aplicare, după caz, este clar definită;
 - (c) economiile de energie care sunt obținute sau urmează a fi obținute sunt determinate într-un mod transparent;
 - (d) cantitatea obligatorie de economii de energie sau care urmează a fi obținută prin măsura de politică este exprimată în termeni de consum de energie primară sau finală, utilizând factorii de conversie prevăzuți în anexa IV;
 - (e) trebuie prezentat un raport anual privind economiile de energie realizate de părțile mandatate, de părțile participante și de autoritățile publice de punere în aplicare, care să fie pus la dispoziția publicului, precum și datele privind tendința anuală a economiilor de energie;
 - (f) monitorizarea rezultatelor și luarea de măsuri adecvate în cazul în care progresele nu sunt satisfăcătoare;
 - (g) economiile de energie generate de o acțiune individuală sunt declarate doar de o singură parte;
 - (h) se demonstrează că activitățile părții participante, ale părții mandatate sau ale autorității publice de punere în aplicare au contribuit în mod esențial la realizarea economiilor de energie declarate.
4. La determinarea economiilor de energie obținute în urma măsurilor de politică legate de impozitare introduse în temeiul articolului 7b, se aplică următoarele principii:
- (a) se ține cont doar de economiile de energie obținute în urma măsurilor de impozitare care depășesc nivelurile minime de impozitare aplicabile combustibililor în conformitate cu Directiva 2003/96/CE a Consiliului ⁽¹⁾ sau cu Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽²⁾;
 - (b) datele privind elasticitatea cererii în funcție de preț pentru calcularea impactului măsurilor de impozitare (a energiei) trebuie să reflecte capacitatea de reacție a cererii de energie la schimbările de preț și sunt estimate pe baza unor surse de date oficiale recente și reprezentative;
 - (c) economiile de energie generate de instrumente însoțitoare ale politicii în materie de impozitare, inclusiv stimulentele fiscale sau plata către un fond, sunt contabilizate separat.

5. Notificarea metodologiei

Statele membre notifică Comisiei, în conformitate Regulamentul (UE) 2018/1999, metodologia lor detaliată propusă pentru operarea schemelor de obligații în materie de eficiență energetică și a măsurilor alternative menționate la articolele 7a și 7b și la articolul 20 alineatul (6). Cu excepția cazului impozitării, notificarea include detalii privind:

- (a) nivelul economiilor de energie obligatorii în temeiul articolului 7 alineatul (1) primul paragraf punctul (b) sau al economiilor preconizate a fi realizate pe întreaga perioadă cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2030;

⁽¹⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

▼ M3

- (b) părțile obligate, participante sau mandatate sau autoritățile publice de punere în aplicare;
- (c) sectoarele țintă;
- (d) măsurile de politică și acțiunile individuale, inclusiv cantitatea totală preconizată de economii cumulate de energie pentru fiecare măsură;
- (e) durata perioadei de obligații pentru schema de obligații în materie de eficiență energetică;
- (f) acțiunile prevăzute de măsura de politică;
- (g) metodologia de calcul, inclusiv modalitățile de stabilire a aditionalității și a pertinentei, precum și metodologiile și valorile de referință care sunt folosite pentru economiile preconizate și ponderate;
- (h) durata de viață a măsurilor și modul de calcul al acestora sau pe ce se fundamentează acestea;
- (i) abordarea aleasă pentru tratarea problemei variațiilor climatice în cadrul statului membru;
- (j) sistemele de monitorizare și de verificare a măsurilor în temeiul articolelor 7a și 7b și modul în care este asigurată independența acestora față de părțile obligate, participante sau mandatate;
- (k) în cazul impozitării:
 - (i) sectoarele țintă și segmentul de contribuabili;
 - (ii) autoritatea publică de punere în aplicare;
 - (iii) economiile preconizate a fi realizate;
 - (iv) durata măsurii de impozitare; și
 - (v) metodologia de calcul, inclusiv elasticitățile cererii în funcție de preț utilizată și modul în care au fost stabilite acestea.

▼B*ANEXA VI***Criterii minime pentru auditurile energetice, inclusiv cele desfășurate ca parte a sistemelor de gestionare a energiei**

Auditurile energetice menționate la articolul 8 se bazează pe următoarele orientări:

- (a) se bazează pe date operaționale actualizate, măsurate și trasabile privind consumul de energie și (pentru energia electrică) profilurile de sarcină;
- (b) conțin o revizuire detaliată a profilului de consum de energie al clădirilor sau grupurilor de clădiri, al operațiunilor sau instalațiilor industriale, inclusiv transporturile;
- (c) se bazează, ori de câte ori este posibil, pe analiza costurilor ciclului de viață (LCCA) și nu pe perioadele simple de rambursare (SPP) pentru a lua în considerare economiile pe termen lung, valorile reziduale ale investițiilor pe termen lung și ratele de actualizare;
- (d) sunt proporționale și suficient de reprezentative pentru a permite crearea unei imagini fiabile a performanței energetice globale și identificarea fiabilă a celor mai semnificative oportunități de îmbunătățire.

Auditurile energetice permit calcule detaliate și validate pentru măsurile propuse, astfel încât să furnizeze informații clare cu privire la economiile potențiale.

Datele utilizate în auditurile energetice sunt stocabile în scopul analizei istorice și al urmăririi performanței.

▼B*ANEXA VII***▼M3****Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la facturare pe baza consumului real de energie electrică și de gaze****▼B**

1. Cerințe minime pentru facturare

1.1. Facturarea pe baza consumului real

Pentru a permite consumatorilor finali să-și regleze propriul consum de energie, facturarea ar trebui să fie efectuată pe baza consumului real, cel puțin o dată pe an, iar informațiile privind facturarea ar trebui puse la dispoziție cel puțin trimestrial, la cerere sau în cazul în care consumatorii au optat pentru factura electronică, sau de două ori pe an în celelalte cazuri. Gazul folosit doar pentru gătit poate fi scutit de la aplicarea prezentei cerințe.

1.2. Informații minime incluse în factură

Statele membre se asigură, după caz, că următoarele informații sunt puse la dispoziția consumatorilor finali, într-o formă clară și ușor de înțeles, prin intermediul facturilor, contractelor, tranzacțiilor și chitanțelor emise în stațiile de distribuție:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real de energie;
- (b) comparații între consumul actual de energie al consumatorului final și consumul corespunzător aceleiași perioade a anului anterior, preferabil sub formă grafică;
- (c) informații de contact pentru organizațiile consumatorilor finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri internet de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele energetice.

În plus, ori de câte ori este posibil și util, statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția consumatorilor finali comparații cu un utilizator final mediu de energie normalizat sau etalonat, din aceeași categorie de consum, într-o formă clară și ușor de înțeles, prin intermediul sau semnalate în cadrul facturilor, contractelor, tranzacțiilor și chitanțelor emise în stațiile de distribuție.

1.3. Consiliere cu privire la eficiența energetică în cadrul facturilor și alte forme de retransmitere a informațiilor către consumatorii finali

În momentul trimiterii contractelor și a modificărilor aduse acestora, precum și în facturile trimise consumatorilor sau prin intermediul site-urilor internet care se adresează consumatorilor individuali, distribuitorii de energie, operatorii de sisteme de distribuție și furnizorii de energie informează clienții, într-o manieră cât mai clară și ușor de înțeles, cu privire la datele de contact privind centrele independente de consiliere a consumatorilor, agențiile energetice sau alte instituții similare, inclusiv adresele de internet ale acestora, unde consumatorii pot obține consiliere cu privire la măsurile disponibile în materie de eficiență energetică, profilurile de referință privind consumul individual de energie și alte specificații tehnice ale aparatelor energetice care pot contribui la reducerea consumului energetic al aparatelor.

▼ **M3***ANEXA VIIa***Cerințe minime privind facturarea și informațiile referitoare la consum pentru încălzire, răcire și apă caldă menajeră**

1. Facturarea pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică

Pentru a permite utilizatorilor finali să își regleze propriul consum de energie, facturarea se efectuează pe baza consumului real sau a citirii repartitoarelor de costuri pentru energia termică cel puțin o dată pe an.

2. Frecvența minimă de furnizare a informațiilor referitoare la facturare sau la consum

Începând cu 25 octombrie 2020, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin trimestrial, la cerere, sau în cazul în care clienții finali au optat să primească facturile pe cale electronică, iar în caz contrar de două ori pe an.

Începând cu 1 ianuarie 2022, în cazul în care au fost instalate contoare sau repartitoare de costuri pentru energia termică care pot fi citite de la distanță, informațiile referitoare la facturare sau la consum bazate pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică se pun la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin lunar. Acestea se pot pune la dispoziție, de asemenea, prin intermediul internetului și se pot actualiza cât de frecvent posibil în funcție de dispozitivele și sistemele de măsurare utilizate. Încălzirea și răcirea pot fi scutite de această cerință în afara sezonelor de încălzire/răcire.

3. Informații minime incluse în factură

Statele membre se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali într-o formă clară și ușor de înțeles, în facturile lor sau în documentele însoțitoare, atunci când acestea se bazează pe consumul real sau pe citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real de energie sau costul total al energiei termice și citirea (indexul) repartitoarelor de costuri pentru energia termică;
- (b) informații privind mixul de combustibili utilizat și emisiile de gaze cu efect de seră anuale aferente, inclusiv pentru utilizatorii finali aprovizionați de la rețeaua de termoficare sau de răcire, precum și o descriere a diferitelor taxe, impozite și tarife aplicate. Statele membre pot limita domeniul de aplicare al cerinței de a oferi informații privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru a include numai furnizările de la rețelele de termoficare cu o putere termică instalată totală care depășește 20 MW;
- (c) comparații între consumul actual de energie al utilizatorilor finali și consumul din aceeași perioadă a anului anterior, sub formă grafică, datele fiind ajustate în funcție de variațiile climatice pentru încălzire și răcire;
- (d) informații de contact pentru organizațiile clienților finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri web de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a eficienței energetice, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele care folosesc energie;
- (e) informații privind procedurile de depunere a plângerilor, serviciile de mediere sau mecanismele alternative pertinente de soluționare a litigiilor, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în statele membre;
- (f) comparații cu un utilizator final mediu normalizat sau de referință din aceeași categorie de utilizatori. În cazul facturilor electronice, astfel de comparații pot, în schimb, să fie puse la dispoziție online și semnalate în cadrul facturilor.

Facturile care nu au la bază consumul real sau citirea repartitoarelor de costuri pentru energia termică conțin o explicație clară și ușor de înțeles a modului în care suma care figurează pe factură a fost calculată și, cel puțin, informațiile menționate la literele (d) și (e).

▼ **M5***ANEXA VIII***Potențialul de eficiență energetică în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire**

Evaluarea cuprinzătoare a potențialelor naționale în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire menționate la articolul 14 alineatul (1) include și se bazează pe următoarele elemente:

Partea I**PREZENTARE GENERALĂ A SISTEMELOR DE ÎNCĂLZIRE ȘI RĂCIRE**

1. cererea de încălzire și răcire exprimată în energie utilă estimată ⁽¹⁾ și consumul final de energie cuantificat în GWh pe an ⁽²⁾, pe sectoare:

- (a) sectorul rezidențial;
- (b) sectorul serviciilor;
- (c) sectorul industrial;
- (d) orice alt sector care consumă în mod individual mai mult de 5 % din cererea națională totală utilă de încălzire și răcire;

2. identificarea sau, în cazul punctului 2 litera (a) subpunctul (i), identificarea sau estimarea furnizării actuale de încălzire și răcire:

(a) prin tehnologie, în GWh pe an ⁽³⁾, în sectoarele menționate la punctul 1, acolo unde este posibil, făcându-se distincție între energia obținută din surse fosile și energia obținută din surse regenerabile:

(i) furnizate *in situ*, în gospodării și în unități de servicii, prin:

- cazane destinate exclusiv producerii de căldură;
- cogenerare de înaltă eficiență de căldură și energie electrică;
- pompe de căldură;
- alte tehnologii și surse aflate *in situ*;

(ii) furnizate *in situ*, în alte locuri decât în gospodării și în unități de servicii, prin:

- cazane destinate exclusiv producerii de căldură;
- cogenerare de înaltă eficiență de căldură și energie electrică;
- pompe de căldură;
- alte tehnologii și surse *in situ*;

(iii) furnizate *ex situ*, prin:

- cogenerare de înaltă eficiență de căldură și energie electrică;
- căldură reziduală;

⁽¹⁾ Cantitatea de energie termică necesară pentru a satisface cererea de încălzire și răcire a utilizatorilor finali.

⁽²⁾ Trebuie utilizate cele mai recente date disponibile.

⁽³⁾ Trebuie utilizate cele mai recente date disponibile.

▼ **M5**

— alte tehnologii și surse *ex situ*;

- (b) identificarea de instalații care generează căldură sau frig rezidual și a potențialului lor de a furniza servicii de încălzire sau răcire, în GWh pe an:
- (i) instalații termice de generare a energiei electrice care pot furniza sau pot fi modernizate pentru a furniza căldură reziduală, cu o putere termică totală mai mare de 50 MW;
 - (ii) instalații de cogenerare a energiei termice și electrice care utilizează tehnologiile menționate în partea II din anexa I, cu o putere termică totală mai mare de 20 MW;
 - (iii) instalații de incinerare a deșeurilor;
 - (iv) instalații care utilizează surse de energie regenerabile cu o putere termică totală mai mare de 20 MW, altele decât instalațiile menționate la punctul 2 litera (b) subpunctele (i) și (ii), care generează încălzire și răcire cu ajutorul energiei obținute din surse regenerabile;
 - (v) instalații industriale cu o putere termică totală mai mare de 20 MW, care pot furniza căldură reziduală;
- (c) ponderea raportată a energiei obținute din surse regenerabile și din căldura sau frigul rezidual din consumul de energie finală al sectorului termoficării și răcirii centralizate ⁽¹⁾ în ultimii cinci ani, în conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001;
3. o hartă a întreg teritoriului național, în care sunt identificate (protejând totodată informațiile comerciale sensibile):
- (a) zonele cu cerere de încălzire și răcire care rezultă din analiza de la punctul 1, utilizând, în același timp, criteriile coerente pentru concentrarea pe zonele energetice dense din municipalități și din aglomerațiile urbane;
 - (b) punctele de aprovizionare cu energie pentru încălzire și răcire existente, prezentate la punctul 2 litera (b), precum și instalațiile de distribuție din rețeaua de termoficare;
 - (c) punctele de aprovizionare cu energie pentru încălzire și răcire planificate, prezentate la punctul 2 litera (b), precum și instalațiile de distribuție din rețeaua de termoficare;
4. o prognoză a tendințelor în ceea ce privește cererea de încălzire și răcire pentru a obține o perspectivă pentru următorii 30 ani, în GWh, luând în considerare anumite previziuni pentru următorii 10 ani, modificarea cererii specifice clădirilor și diferitelor sectoare industriale, precum și impactul politicilor și al strategiilor legate de gestionarea cererii, cum ar fi strategiile pe termen lung de renovare a clădirilor în temeiul Directivei (UE) 2018/844;

⁽¹⁾ Identificarea „răcirii din surse regenerabile” se realizează conform dispozițiilor directivei menționate, după stabilirea, în conformitate cu articolul 35 din Directiva (UE) 2018/2001, a metodologiei de calcul al cantității de energie din surse regenerabile utilizată pentru răcire și răcire centralizată. Până atunci, ea se efectuează în conformitate cu o metodologie națională corespunzătoare.

▼ **M5****Partea II****OBIECTIVE, STRATEGII ȘI MĂSURI DE POLITICĂ**

5. contribuția planificată a statului membru la obiectivele, țintele și contribuțiile sale naționale pentru cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1999, realizată prin creșterea eficienței în materie de încălzire și răcire, în special în legătură cu articolul 4 litera (b) punctele 1-4 și cu articolul 15 alineatul (4) litera (b), identificând care dintre aceste elemente este complementar în raport cu planul energetic și climatic național;
6. o vedere de ansamblu asupra politicilor și măsurilor existente, astfel cum sunt descrise în cel mai recent raport prezentat în conformitate cu articolul 3, articolul 20, articolul 21 și cu articolul 27 litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1999;

Partea III**ANALIZA POTENȚIALULUI ECONOMIC AL EFICIENȚEI ÎN MATERIE DE ÎNCĂLZIRE ȘI RĂCIRE**

7. se efectuează o analiză a potențialului economic ⁽¹⁾ al diferitelor tehnologii pentru încălzire și răcire pentru întreg teritoriul național, utilizându-se analiza cost-beneficiu menționată la articolul 14 alineatul (3) și se identifică scenarii alternative pentru tehnologii mai eficiente, bazate pe surse regenerabile de încălzire și răcire, făcându-se distincție între energia obținută din surse fosile și energia obținută din surse regenerabile, dacă este cazul.

Ar trebui avute în vedere următoarele tehnologii:

- (a) căldura și frigul rezidual industrial;
 - (b) incinerarea deșeurilor;
 - (c) cogenerarea de înaltă eficiență;
 - (d) sursele regenerabile de energie (cum ar fi energia geotermală, energia termică solară și biomasa), altele decât cele utilizate pentru cogenerarea de înaltă eficiență;
 - (e) pompele de căldură;
 - (f) reducerea pierderilor de căldură și frig din rețelele de termoficare existente;
8. această analiză a potențialului economic include următoarele etape și considerații:
 - (a) Considerații:
 - (i) analiza cost-beneficiu în sensul articolului 14 alineatul (3) include o analiză economică care ia în considerare factorii socioeconomici și de mediu ⁽²⁾, precum și o analiză financiară efectuată pentru a evalua proiectele din punctul de vedere al investitorilor. Atât analizele economice, cât și cele financiare trebuie să utilizeze valoarea actualizată netă drept criteriu pentru evaluare;

⁽¹⁾ Analiza potențialului economic ar trebui să prezinte volumul de energie (în GWh) care poate fi generat anual de fiecare dintre tehnologiile analizate. Limitările și relațiile din cadrul sistemului energetic ar trebui, de asemenea, luate în considerare. Analiza poate utiliza modele bazate pe ipoteze care reprezintă funcționarea unor tipuri comune de tehnologii sau sisteme.

⁽²⁾ Inclusiv evaluarea menționată la articolul 15 alineatul (7) din Directiva (UE) 2018/2001.

▼ **M5**

- (ii) scenariul de referință ar trebui să servească drept punct de plecare, să ia în considerare politicile existente la momentul elaborării acestei evaluări cuprinzătoare⁽¹⁾ și să facă legătura cu datele colectate în temeiul părții I și al punctului 6 din partea II a prezentei anexe;
- (iii) scenariile alternative la scenariul de referință țin seama de obiectivele privind eficiența energetică și energia din surse regenerabile din Regulamentul (UE) 2018/1999. Fiecare scenariu trebuie să conțină următoarele elemente în comparație cu scenariul de referință:

- potențialul economic al tehnologiilor examinate, utilizând drept criteriu de evaluare valoarea actualizată netă;
- reducerile în materie de emisii de gaze cu efect de seră;
- economiile de energie primară în GWh pe an;
- impactul asupra ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic național.

Scenariile care nu sunt fezabile din motive tehnice, financiare sau de reglementare națională pot fi excluse într-o etapă timpurie a analizei cost-beneficiu în cazul în care acest lucru este justificat pe baza unor considerente documentate cu grijă, explicit și temeinic.

În cadrul scenariilor analizate, evaluarea și procesul decizional ar trebui să ia în considerare economiile de costuri și de energie generate de flexibilitatea sporită a aprovizionării cu energie și de o funcționare mai aproape de optim a rețelelor de energie electrică, inclusiv costurile evitate și economiile realizate prin reducerea investiției în infrastructură.

(b) Costuri și beneficii

Costurile și beneficiile menționate la punctul 8 litera (a) trebuie să includă cel puțin următoarele:

(i) Beneficii:

- valoarea producției livrate consumatorului (încălzire, răcire și energie electrică);
- beneficii externe, cum ar fi beneficiile în materie de mediu, de emisii de gaze cu efect de seră și de sănătate și siguranță, în măsura posibilului;
- efectele asupra pieței forței de muncă, a securității energetice și a competitivității, în măsura posibilului.

(ii) Costuri:

- costurile de investiții în ceea ce privește instalațiile și echipamentele;
- costurile de investiții în ceea ce privește rețele energetice asociate;
- costurile de exploatare variabile și fixe;
- costurile cu energia;
- costurile în ceea ce privește protecția mediului, sănătatea și siguranța, în măsura posibilului;

⁽¹⁾ Data-limită pentru luarea în considerare a politicilor pentru scenariul de referință este sfârșitul anului care precede anul până la sfârșitul căruia este scadentă evaluarea cuprinzătoare. Cu alte cuvinte, politicile adoptate în termen de un an înainte de termenul-limită pentru depunerea evaluării cuprinzătoare nu trebuie luate în considerare.

▼ M5

— costurile în ceea ce privește piața forței de muncă, securitatea energetică și competitivitatea, în măsura posibilului.

(c) Scenarii relevante în raport cu scenariul de referință:

Trebuie luate în considerare toate scenariile relevante în raport cu scenariul de referință, inclusiv rolul încălzirii și răcirii individuale eficiente.

- (i) analiza cost-beneficiu poate viza un proiect sau un grup de proiecte pentru o evaluare locală, regională sau națională mai largă, în scopul stabilirii soluției de încălzire sau răcire celei mai benefice și eficiente din punctul de vedere al costurilor în raport cu un scenariu de referință pentru o zonă geografică dată, în scopul planificării;
- (ii) statele membre desemnează autoritățile competente responsabile cu desfășurarea analizelor cost-beneficiu în temeiul articolului 14. Acestea furnizează metodologiile și ipotezele detaliate în conformitate cu prezenta anexă și stabilesc și fac publice procedurile pentru analiza economică.

(d) Limitele și abordarea integrată:

- (i) limita geografică acoperă o zonă geografică bine definită și adecvată;
- (ii) analizele cost-beneficiu iau în considerare toate resursele de aprovizionare centralizate sau descentralizate relevante disponibile în cadrul sistemului și al limitei geografice, inclusiv tehnologiile avute în vedere în conformitate cu punctul 7 din partea III a prezentei anexe, precum și tendințele și caracteristicile cererii de încălzire și răcire.

(e) Ipoteze:

- (i) statele membre formulează ipoteze, în scopul analizelor cost-beneficiu, cu privire la prețurile factorilor majori de consum și de producție, precum și cu privire la rata de actualizare;
- (ii) rata de actualizare utilizată în analiza economică pentru calculul valorii actualizate nete se alege în conformitate cu orientările europene sau naționale;
- (iii) statele membre folosesc prognozele naționale, europene sau internaționale pentru evoluția prețurilor la energie dacă acestea corespund contextului lor național și/sau regional/local;
- (iv) prețurile utilizate în analiza economică reflectă costurile și beneficiile socioeconomice. Costurile externe, cum ar fi efectele asupra mediului și asupra sănătății, ar trebui luate în considerare, în măsura posibilului, și anume atunci când există un preț de piață sau atunci când acesta este deja inclus în reglementările europene sau naționale.

(f) Analiză de sensibilitate:

- (i) se include o analiză de sensibilitate pentru a evalua costurile și beneficiile unui proiect sau ale unui grup de proiecte și pentru a se baza pe factori variabili care au un impact semnificativ asupra rezultatului calculului, cum ar fi prețurile diferite la energie, nivelurile cererii, ratele de actualizare și altele.

▼ **M5****Partea IV****NOI STRATEGII ȘI MĂSURI DE POLITICĂ POTENȚIALE**

9. o prezentare generală a noilor măsuri de politică legislative și nelegislative ⁽¹⁾ pentru a realiza potențialul economic identificat în conformitate cu punctele 7 și 8, împreună cu previziunile lor:
- (a) reducerile de emisii de gaze cu efect de seră;
 - (b) economiile de energie primară în GWh pe an;
 - (c) impactul asupra ponderii cogenerării de înaltă eficiență;
 - (d) impactul ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic național și în sectoarelor de termoficare și răcire centralizată;
 - (e) linkurile către programarea financiară națională și economiile de costuri pentru bugetul public și participării la piață;
 - (f) estimarea măsurilor de sprijin public, după caz, cu bugetul lor anual și identificarea elementului de ajutor potențial.

⁽¹⁾ Această prezentare generală include măsurile și programele de finanțare care pot fi adoptate pe parcursul perioadei de realizare a evaluării cuprinzătoare, fără a se aduce atingere unei notificări separate a schemelor de sprijin public pentru evaluarea ajutoarelor de stat.

▼B

ANEXA IX

ANALIZA COSTURI-BENEFICII

▼M5

▼B

Partea 2

Principii în sensul articolului 14 alineatele (5) și (7)

Analizele costuri-beneficii oferă informații în scopul realizării măsurilor menționate la articolul 14 alineatele (5) și (7):

În cazul în care se planifică o instalație care produce exclusiv energie electrică sau o instalație fără recuperator de căldură, se realizează o comparație între instalațiile planificate sau reabilitarea planificată și o instalație echivalentă care produce aceeași cantitate de energie electrică sau de căldură de proces, dar care recuperează căldura reziduală și care furnizează căldură prin cogenerare de înaltă eficiență și/sau rețele de termoficare și răcire centralizată.

În cadrul unei limite geografice date, evaluarea ia în considerare instalația planificată, precum și eventualele puncte cu cerere de energie termică existente sau potențiale corespunzătoare care ar putea fi alimentate prin aceasta, ținând seama de posibilitățile raționale (de exemplu fezabilitatea tehnică și distanța).

Limita de sistem se stabilește astfel încât să includă instalația planificată și sarcinile termice, cum ar fi clădirea/clădirile și procesul industrial. În cadrul acestei limite de sistem, costul total de furnizare a căldurii și energiei se determină pentru ambele cazuri și apoi se compară.

Sarcinile termice includ sarcinile termice existente, precum o instalație industrială sau un sistem de termoficare și, de asemenea, în zonele urbane, sarcina termică și costurile care ar exista dacă unui grup de clădiri sau unei părți a unui oraș i s-ar furniza și/sau ar fi conectată la o nouă rețea de termoficare.

Analiza costuri-beneficii se bazează pe o descriere a instalației planificate și a instalației/instalațiilor de comparație, cu referire la capacitatea electrică și termică, după caz, tipul de combustibil, utilizarea planificată și numărul de ore de operare anuale planificate, amplasarea și cererea de energie electrică și termică.

În scopul comparației, sunt luate în considerare cererea de energie termică și tipurile de încălzire și răcire utilizate de punctele cu cerere de energie termică din vecinătate. Comparația acoperă costurile aferente infrastructurii pentru instalația planificată și pentru cea cu care se face comparația.

Analizele costuri-beneficii în scopul articolului 14 alineatul (5) includ o analiză economică, care vizează o analiză financiară, care reflectă tranzacțiile reale de fluxuri de lichidități din investiția în instalații individuale și din funcționarea acestora.

Proiectele cu rezultate pozitive în ceea ce privește costurile și beneficiile sunt acelea în care suma beneficiilor actualizate în cadrul analizei economice și financiare depășește suma costurilor actualizate (surplus costuri-beneficii).

Statele membre stabilesc principii directe privind metodologia, ipotezele și orizontul de timp pentru analiza economică.

Statele membre pot solicita întreprinderilor responsabile de funcționarea instalațiilor de producere a energiei electrice și termice, întreprinderilor industriale, operatorilor rețelelor de termoficare și răcire centralizată sau altor părți influențate de limita de sistem definită și de limita geografică, să contribuie cu date pentru utilizarea în evaluarea costurilor și beneficiilor unei instalații individuale.

ANEXA X

Garanția de origine privind energia electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență

- (a) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că:
- (i) garanția de origine a energiei electrice produsă prin cogenerare de înaltă eficiență:
 - permite producătorilor să demonstreze că energia electrică pe care o vând este produsă prin cogenerare de înaltă eficiență și este emisă în acest scop ca răspuns la o solicitare din partea producătorului;
 - este corectă, fiabilă și rezistentă la contrafacere;
 - este emisă, transferată și anulată electronic;
 - (ii) o unitate de energie produsă prin cogenerare de înaltă eficiență este luată în considerare o singură dată.
- (b) Garanția de origine menționată la articolul 14 alineatul (10) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:
- (i) identitatea, amplasarea, tipul și capacitatea (termică și electrică) a instalației unde a fost produsă energia în cauză;
 - (ii) data și locul producției;
 - (iii) puterea calorifică inferioară a sursei de combustibil din care a fost produsă energia electrică;
 - (iv) cantitatea de energie termică produsă împreună cu energia electrică și utilizarea acesteia;
 - (v) cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență, în conformitate cu anexa II, pe care o reprezintă garanția;
 - (vi) economiile de energie primară calculate în conformitate cu anexa II pe baza valorilor de referință armonizate ale eficienței menționate la anexa II litera (f);
 - (vii) eficiența nominală de producere a energiei electrice și termice a instalației;
 - (viii) dacă și în ce măsură instalația a beneficiat de sprijin pentru investiții;
 - (ix) dacă și în ce măsură unitatea de energie a beneficiat în orice alt mod de o schemă națională de sprijin și tipul schemei de sprijin;
 - (x) data la care instalația a fost pusă în funcțiune; și
 - (xi) data și țara emiterii și un număr de identificare unic.

Garanția de origine trebuie să aibă dimensiunea standard de 1 MWh. Aceasta face referire la producția brută de energie electrică măsurată la limita stației și exportată către rețea.

ANEXA XI

Criterii de eficiență energetică pentru reglementarea rețelelor energetice și pentru tarifele de rețea electrică

1. Tarifele de rețea trebuie să reflecte costurile economiilor de costuri în rețele rezultate în urma măsurilor de gestionare a cererii și a răspunsului la cerere, precum și a producerii distribuite, inclusiv economiile rezultate în urma scăderii prețurilor de livrare sau a investițiilor în rețea și a unei exploatare mai eficiente a rețelei.
2. Reglementările privind rețelele și tarifele nu împiedică operatorii de rețea sau furnizorii de energie să pună la dispoziție servicii de sistem pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere, gestionarea cererii și producerea distribuită privind piețele organizate de energie electrică, în special:
 - (a) trecerea sarcinii din perioadele de vârf în cele mai puțin aglomerate de către consumatorii finali, luându-se în considerare disponibilitatea energiei din surse regenerabile de energie, energia din cogenerare și producerea distribuită;
 - (b) economiile de energie din răspunsul la cerere al consumatorilor distribuți de către agregatorii energetici;
 - (c) reducerea cererii din măsurile de eficiență energetică adoptate de către furnizorii de servicii energetice, inclusiv companiile de furnizare a serviciilor energetice;
 - (d) conectarea și repartizarea surselor de producere la tensiuni mai scăzute;
 - (e) conectarea surselor de producere dintr-o locație mai apropiată la consum; și
 - (f) stocarea energiei.

În sensul prezentei dispoziții, termenul „piețe organizate de energie electrică” include piețele nereglementate și schimburile de energie electrică pentru comercializarea energiei, capacității, compensațiilor și serviciilor de sprijin în toate intervalele de timp, inclusiv piețele la termen, piețele pentru ziua următoare și piețele din aceeași zi.
3. Tarifele de rețea sau de vânzare cu amănuntul pot susține prețuri dinamice pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere adoptate de către consumatorii finali, precum:
 - (a) tarifele corespunzătoare duratei de utilizare;
 - (b) prețurile din momentele esențiale;
 - (c) prețurile în timp real; și
 - (d) reducerile de preț pentru perioadele de vârf.

▼B*ANEXA XII***CERINȚE DE EFICIENȚĂ ENERGETICĂ PENTRU OPERATORII SISTEMELOR DE TRANSPORT ȘI OPERATORII SISTEMELOR DE DISTRIBUȚIE**

Operatorii sistemelor de transport și operatorii sistemelor de distribuție trebuie:

▼M3

(a) să stabilească și să facă publice normele lor standard referitoare la suportarea și partajarea costurilor adaptărilor tehnice, cum ar fi conectările la rețea, consolidările rețelei și introducerea de noi rețele, funcționarea îmbunătățită a rețelei și normele privind punerea în aplicare nediscriminatorie a codurilor de rețea, care sunt necesare pentru integrarea noilor producători de energie rezultată din cogenerarea de înaltă eficiență în cadrul rețelei interconectate;

▼B

(b) să pună la dispoziția noilor producători de energie electrică rezultată din cogenerarea de înaltă eficiență care doresc să se conecteze la sistem informațiile cuprinzătoare și necesare solicitate de către aceștia, inclusiv:

- (i) o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor asociate cu conectarea;
- (ii) un calendar rezonabil și precis pentru primirea și prelucrarea cererii în ceea ce privește conectarea la rețea;
- (iii) un calendar indicativ rezonabil pentru orice propunere de conectare la rețea. Procesul global pentru conectarea la rețea nu ar trebui să dureze mai mult de 24 de luni, ținând seama de ceea ce este realizabil în mod rezonabil și nediscriminatoriu;

(c) să furnizeze proceduri standard și simplificate în ceea ce privește conectarea producătorilor distribuiți de energie electrică produsă prin cogenerare de înaltă eficiență cu scopul de a facilita conectarea acestora la rețea.

Normele standard prevăzute la litera (a) se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținându-se în special seama de costurile și beneficiile asociate cu conectarea producătorilor respectivi la rețea. Aceste norme pot prevedea diferite tipuri de conectare la rețea.

*ANEXA XIII***Lista minimă de elemente care trebuie incluse în contractele sau în caietele de sarcini asociate privind performanța energetică încheiate cu sectorul public**

- Lista clară și transparentă a măsurilor privind eficiența energetică care urmează să fie puse în aplicare sau a rezultatelor în materie de eficiență care urmează să fie obținute.
- Economii garantate care urmează să fie realizate prin punerea în aplicare a măsurilor contractului.
- Durata și etapele de referință ale contractului, termenii și perioada de preaviz.
- Lista clară și transparentă a obligațiilor fiecărei părți contractante.
- Data (datele) de referință care stabilește (stabilesc) economiile realizate.
- Lista clară și transparentă a etapelor care urmează să fie efectuate pentru a se pune în aplicare măsura sau pachetul de măsuri și, acolo unde este relevant, costurile asociate.
- Obligația de îndeplinire în totalitate a măsurilor prevăzute în contract și de documentare a tuturor schimbărilor efectuate pe parcursul proiectului.
- Reglementările care specifică includerea cerințelor echivalente în orice subcontractare către terțe părți.
- Afișarea clară și transparentă a implicațiilor financiare ale proiectului și distribuirea contribuției fiecărei părți la economiile monetare realizate (și anume, remunerarea furnizorilor de servicii).
- Dispoziții clare și transparente privind măsurarea și verificarea economiilor garantate obținute, verificările și garanțiile privind calitatea.
- Dispoziții care clarifică procedura de abordare a condițiilor de modificare a cadrului care afectează conținutul și rezultatele contractului (și anume, modificarea prețurilor la energie, intensitatea utilizării unei instalații).
- Informații detaliate privind obligațiile fiecărei părți contractante și despre sancțiunile în caz de încălcare.

ANEXA XIV

CADRUL GENERAL PENTRU RAPORTARE

Partea 1

Cadrul general pentru rapoartele anuale

Rapoartele anuale prevăzute la articolul 24 alineatul (1) constituie baza pentru monitorizarea progresului spre obiectivele naționale pentru anul 2020. Statele membre se asigură că rapoartele includ următoarele informații minime:

- (a) o estimare a următorilor indicatori pentru anul care precede ultimul an încheiat (anul X ⁽¹⁾ – 2):
- (i) consumul de energie primară;
 - (ii) consumul energetic final total;
 - (iii) consumul energetic final în sectorul
 - industriei
 - transporturilor (împărțite între transportul de persoane și de mărfuri, dacă sunt disponibile)
 - gospodăriilor
 - serviciilor;
 - (iv) valoarea adăugată brută în sectorul
 - industriei
 - serviciilor;
 - (v) venitul total disponibil al gospodăriilor;
 - (vi) produsul intern brut (PIB);
 - (vii) producerea energiei electrice pe baza producerii de energie termică;
 - (viii) producerea energiei electrice pe baza producerii combinate de energie electrică și energie termică;
 - (ix) producerea căldurii pe baza producerii de energie termică;
 - (x) producerea căldurii pe baza centralelor de producere combinată a energiei electrice și a energiei termice, inclusiv căldura reziduală industrială;
 - (xi) consumul de combustibil pentru producerea energiei termice;
 - (xii) călători-kilometri (pkm), dacă este disponibilă;
 - (xiii) tone-kilometri (tkm), dacă este disponibilă;
 - (xiv) transport-kilometri combinat (pkm + tkm), în cazul în care (x) și (xi) nu sunt disponibile;
 - (xv) populație.

În sectoarele în care consumul energetic rămâne stabil sau indică o anumită creștere, statele membre analizează cauzele și atașează evaluarea la estimări.

Cel de al doilea raport și următoarele includ și punctele (b)-(e):

- (b) actualizări ale principalelor măsuri legislative și fără caracter legislativ puse în aplicare în anul precedent care contribuie la îndeplinirea obiectivelor naționale generale în materie de eficiență energetică pentru 2020;

⁽¹⁾ X = anul curent.

▼B

- (c) suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 500 m² și de la 9 iulie 2015 de peste 250 m² deținute și ocupate de către administrația centrală a statelor membre, care, la data de 1 ianuarie a anului în care trebuie prezentat raportul, nu au respectat cerințele privind performanța energetică menționate la articolul 5 alineatul (1);
- (d) suprafața totală a clădirilor încălzite și/sau răcite deținute și ocupate de administrația centrală a unui stat membru, care a fost renovată în anul anterior menționat la articolul 5 alineatul (1), sau cantitatea de economii de energie în clădirile eligibile deținute și ocupate de către administrația sa centrală, astfel cum este menționat la articolul 5 alineatul (6);
- (e) economiile de energie obținute prin intermediul schemelor naționale de obligații în materie de eficiență energetică, menționate la articolul 7 alineatul (1) sau măsurile alternative adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (9).

Primul raport trebuie să includă, de asemenea, obiectivul național menționat la articolul 3 alineatul (1).

În rapoartele anuale prevăzute la articolul 24 alineatul (1), statele membre pot include, de asemenea, obiective naționale suplimentare. Acestea pot viza în special indicatorii statistici enumerați la litera (a) din prezenta parte sau o combinație a acestora, cum ar fi intensitatea energetică primară sau finală sau intensitățile energetice sectoriale.

Partea 2***Cadrul general al planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică***

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică menționate la articolul 24 alineatul (2) trebuie să furnizeze un cadru pentru dezvoltarea strategiilor naționale de eficiență energetică.

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică acoperă măsurile semnificative de îmbunătățire a eficienței energetice și economiile de energie preconizate/înregistrate, inclusiv cele privind aprovizionarea, transportul și distribuția de energie, precum și eficiența energetică la utilizatorii finali. Statele membre se asigură că planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică includ următoarele informații minime:

1. Obiective și strategii

- Obiectivul indicativ național de eficiență energetică pentru 2020, solicitat în temeiul articolului 3 alineatul (1)
- Obiectivul indicativ național privind economiile de energie, prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE
- Alte obiective existente în materie de eficiență energetică care vizează întreaga economie sau sectoare specifice

2. Măsuri și economii de energie

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică furnizează informații referitoare la măsurile adoptate sau care urmează să fie adoptate în vederea punerii în aplicare a principalelor elemente ale prezentei directive și la economiile care au legătură cu acestea.

(a) Economii de energie primară

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică enumeră măsurile și acțiunile semnificative adoptate în vederea economisirii energiei primare în toate sectoarele economiei. Se furnizează estimările privind măsurile sau pachetele de măsuri/acțiuni privind economiile preconizate pentru 2020 și economiile realizate până la momentul redactării raportului.

▼B

După caz, ar trebui furnizate informații privind alte impacturi/beneficii ale măsurilor (reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, îmbunătățirea calității aerului, crearea de locuri de muncă etc.) și bugetul pentru punerea în aplicare.

(b) Economii de energie finală

Primul și cel de al doilea plan național de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă rezultatele referitoare la îndeplinirea obiectivului privind economiile de energie finală prevăzut la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/32/CE. În cazul în care nu este posibilă calcularea/estimarea economiilor pentru fiecare măsură în parte, trebuie precizată reducerea consumului de energie la nivel de sector pe baza (combinării) măsurilor.

De asemenea, primul și cel de-al doilea plan național de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă metodologia de măsurare și/sau calculul necesară pentru calcularea economiilor de energie. Dacă se aplică „metodologia recomandată⁽¹⁾”, planul național de acțiune pentru eficiență energetică ar trebui să facă trimiteri la aceasta.

3. Informații specifice referitoare la prezenta directivă

3.1. Organisme publice (articolul 5)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă lista organismelor publice care au elaborat un plan de eficiență energetică în conformitate cu articolul 5 alineatul (7).

3.2. Obligații în materie de eficiență energetică (articolul 7)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă coeficienții naționali selectați în conformitate cu anexa IV.

Primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă o scurtă descriere a schemei naționale menționate la articolul 7 alineatul (1) sau măsurile alternative adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (9).

3.3. Audituri energetice și sisteme de gestionare (articolul 8)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică cuprind:

- (a) numărul de audituri energetice desfășurate în perioada anterioară;
- (b) numărul de audituri energetice desfășurate în întreprinderile mari în perioada anterioară;
- (c) numărul de întreprinderi mari din teritoriul lor, cu indicarea numărului de întreprinderi pentru care se aplică articolul 8 alineatul (5).

3.4. Promovarea serviciilor eficiente de încălzire și răcire (articolul 14)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică includ o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a evaluării cuprinzătoare prevăzute la articolul 14 alineatul (1).

3.5. Transportul și distribuția energiei (articolul 15)

Primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică și rapoartele ulterioare care trebuie întocmite la fiecare 10 ani trebuie să includă evaluările făcute, măsurile și investițiile identificate pentru a utiliza potențialul de eficiență energetică al infrastructurii de gaze naturale și energie electrică menționată la articolul 15 alineatul (2).

⁽¹⁾ Recomandări privind metodele de măsurare și verificare din cadrul Directivei 2006/32/CE privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice.

▼B

3.6. Statele membre raportează, ca parte a planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică, cu privire la măsurile întreprinse pentru a permite și dezvolta răspunsul la cerere, astfel cum figurează la articolul 15.

3.7. Disponibilitatea sistemelor de calificare, acreditare și certificare (articolul 16)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă informații referitoare la sistemele de calificare, de acreditare și de certificare disponibile sau la sistemele echivalente de calificare pentru furnizorii de servicii energetice, auditurile energetice și măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice.

3.8. Servicii energetice (articolul 18)

Planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă un link către site-ul internet unde poate fi accesată lista sau interfața furnizorilor de servicii energetice menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c).

3.9. Alte măsuri de promovare a eficienței energetice (articolul 19)

Primul plan național de acțiune pentru eficiență energetică trebuie să includă o listă a măsurilor prevăzute la articolul 19 alineatul (1).

ANEXA XV

Tabel de corespondență

Directiva 2004/8/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 3 litera (a)	Articolul 2 punctul 30
Articolul 3 litera (b)	Articolul 2 punctul 32
Articolul 3 litera (c)	Articolul 2 punctul 31
Articolul 3 litera (d)	Articolul 2 punctul 33
Articolul 3 literele (e) și (f)	—
Articolul 3 litera (g)	Articolul 2 punctul 35
Articolul 3 litera (h)	—
Articolul 3 litera (i)	Articolul 2 punctul 34
Articolul 3 litera (j)	—
Articolul 3 litera (k)	Articolul 2 punctul 36
Articolul 3 litera (l)	Articolul 2 punctul 37
Articolul 3 litera (m)	Articolul 2 punctul 39
Articolul 3 litera (n)	Articolul 2 punctul 38
Articolul 3 litera (o)	—
—	Articolul 2 punctele 40, 41, 42, 43 și 44
Articolul 4 alineatul (1)	Anexa II litera (f) primul subpunct
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (10) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 5	Articolul 14 alineatul (10) primul paragraf și anexa X
Articolul 6	Articolul 14 alineatele (1) și (3), anexele VIII și IX
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (11)
Articolul 7 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 8	Articolul 15 alineatul (5)
—	Articolul 15 alineatele (6), (7), (8) și (9)
Articolul 9	—
Articolul 10 alineatele (1) și (2)	Articolul 14 alineatul (1), articolul 24 alineatul (2) și anexa XIV partea 2
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (6)
Articolul 11	Articolul 24 alineatul (3)
—	Articolul 24 alineatul (5)

▼B

Directiva 2004/8/CE	Prezenta directivă
Articolul 12 alineatele (1) și (3)	—
Articolul 12 alineatul (2)	Anexa II litera (c)
Articolul 13	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 28
Articolul 16	—
Articolul 17	Articolul 29
Articolul 18	Articolul 30
Anexa I	Anexa I partea II
Anexa II	Anexa I partea I și partea II ultimul paragraf
Anexa III	Anexa II
Anexa IV	Anexa VIII
—	Anexa IX

Directiva 2006/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 2	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 3 litera (a)	Articolul 2 punctul 1
Articolul 3 litera (b)	Articolul 2 punctul 4
Articolul 3 litera (c)	Articolul 2 punctul 6
Articolul 3 litera (d)	Articolul 2 punctul 5
—	Articolul 2 punctele 2 și 3
Articolul 3 litera (e)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 3 literele (f), (g), (h) și (i)	—
—	Articolul 2 punctele 8-19
Articolul 3 litera (j)	Articolul 2 punctul 27
—	Articolul 2 punctul 28
Articolul 3 litera (k)	—
Articolul 3 litera (l)	Articolul 2 punctul 25
—	Articolul 2 punctul 26
Articolul 3 litera (m)	—
Articolul 3 litera (n)	Articolul 2 punctul 23
Articolul 3 litera (o)	Articolul 2 punctul 20
Articolul 3 litera (p)	Articolul 2 punctul 21
Articolul 3 litera (q)	Articolul 2 punctul 22
Articolul 3 literele (r) și (s)	—
—	Articolul 2 punctele 24, 29, 44 și 45

▼B

Directiva 2006/32/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 3
—	Articolul 4
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolele 5 și 6
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 7 alineatul (8) literele (a) și (b)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 7 alineatele (1), (5), (6), (7), (9), (10), (11) și (12)
—	Articolul 7 alineatele (2) și (3)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 18 alineatul (2) literele (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (5)	—
Articolul 7	Articolul 17
Articolul 8	Articolul 16 alineatul (1)
—	Articolul 16 alineatele (2) și (3)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 19
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (1) litera (d) punctul (i)
—	Articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d) punctul (ii) și (e)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (3)
—	Articolul 15 alineatele (7), (8) și (9)
Articolul 11	Articolul 20
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	—
—	Articolul 8 alineatele (2), (3), (4), (5), (6) și (7)
Articolul 12 alineatul (3)	—
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 10 și anexa VII punctul 1.1
Articolul 13 alineatul (3)	Anexa VII punctele 1.2 și 1.3
—	Articolul 11
—	Articolul 12
—	Articolul 13
—	Articolul 15 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 18 alineatul (2) literele (a) și (d)
—	Articolul 21
Articolul 14 alineatele (1) și (2)	Articolul 24 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (3)	—

▼B

Directiva 2006/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 14 alineatele (4) și (5)	Articolul 24 alineatul (3)
—	Articolul 24 alineatele (4) și (7)-(11)
—	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 15 alineatele (2), (3) și (4)	—
—	Articolul 23
—	Articolul 25
Articolul 16	Articolul 26
Articolul 17	Articolul 27
Articolul 18	Articolul 28
Articolul 19	Articolul 29
Articolul 20	Articolul 30
Anexa I	—
Anexa II	Anexa IV
Anexa III	—
Anexa IV	—
Anexa V	—
Anexa VI	Anexa III
—	Anexa V
—	Anexa VI
—	Anexa VII
—	Anexa XI
—	Anexa XII
—	Anexa XIII
—	Anexa XIV
—	Anexa XV